

ZEBRANIA ZAPOWIADAJĄ WYBORY!

- A urzędy przecież powinny pomagać...
- Inżynierowie z uprawnieniami
- Puławska Marina podbija serca turystów...
- Pięknieje nam siedziba

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12

www.lub.piiib.org.pl
e-mail: lub@piiib.org.pl
Biuletyn Informacji Publicznej:
www.bip.piiib.org.pl

Biuro czynne: poniedziałek, środa, czwartek, piątek
w godz. 8.00–16.00; wtorek w godz. 9.00–17.00

Konto LOIIB:

PEKAO SA 36124054971111000050101920

Przewodniczący Okręgowej Rady

tel. 81 534-78-11

Skład biura:

Dyrektor biura – tel. 81 534-78-13
Sekretariat biura – tel. 81 534-78-12
Główna księgowa – tel. 81 534-78-14
Sekcja księgowości – kasa – tel. 81 741-40-95
Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534-78-16
Sekcja szkolenia – tel. 81 534-78-17
Sekcja uprawnień budowlanych
– tel. 81 741-41-83
Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534-78-15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej

21-500 Biała Podlaska, ul. Narutowicza 10
(Dom Technika NOT Oddział Regionalny),
pok. nr 2 (I piętro)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i czwartki
w godz. 11.00–14.00; w środy w godz. 9.00–13.00
biala@lub.piiib.org.pl
tel. 83 343-62-05; fax 83 343-60-08

Biuro terenowe w Chełmie

22-100 Chełm, ul. Podgórze 2
Terminy dyżurów: we wtorki w godz. 9.00–13.00
w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00
chelm@lub.piiib.org.pl; tel. 82 563-36-59

Biuro terenowe w Zamościu

22-400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6
(Dom Technika NOT)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i środy
w godz. 13.00–16.00; w piątki w godz. 12.00–16.00
zamosc@lub.piiib.org.pl;
tel. 84 638-58-08, 84 639-10-28

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Wojciech Szewczyk – przewodniczący
Tadeusz Cichosz – I wiceprzewodniczący
Janusz Iberszer – II wiceprzewodniczący
Joanna Gieroba – III wiceprzewodniczący
Jan Ludwik Ziółek – sekretarz
Zbigniew Mitura – skarbnik
Tomasz Grzeszczak – członek Prezydium
Janusz Wójtowicz – członek Prezydium

CZŁONKOWIE OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Romuald Czekalski
Władysław Król
Bolesław Matej
Andrzej Mroczek
Ryszard Siekierski
Teresa Stefaniak
Zbigniew Szcześniak
Franciszek Ząbek

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Bolesław Horyński – przewodniczący
Kazimierz Bonetyński – wiceprzewodniczący
Anna Halicka – wiceprzewodnicząca
Edward Wilczopolski – wiceprzewodniczący
Wiesław Nurek – sekretarz
Andrzej Adamczuk – członek
Stanisław Bicz – członek
Lech Dec – członek
Jerzy Ekiert – członek
Jerzy Kamiński – członek
Jerzy Kasperek – członek
Maria Kosler – członek
Andrzej Pichla – członek
Stanisław Plechawski – członek
Edward Woźniak – członek

OKRĘGOWA KOMISJA REWIZYJNA

Leszek Boguta – przewodniczący
Tadeusz Małaj – wiceprzewodniczący
Anna Krasnodębska-Ciołek – sekretarz
Janusz Fronczyk – członek
Andrzej Szkuat – członek

OKRĘGOWI RZECZNIKI ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

Andrzej Leniak – koordynator
Henryk Korczewski
Anna Ostańska
Roman Nowak
Kazimierz Stelmaszczuk

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY

Zenon Misztal – przewodniczący
Katarzyna Trojanowska-Żuk
– wiceprzewodnicząca
Iwona Żak – sekretarz
Henryk Bujak – członek
Eugeniusz Czyż – członek
Andrzej Gwozda – członek
Mieczysław Hryciuk – członek
Paweł Izdebski – członek
Elżbieta Komor – członek
Kazimierz Kostrzanowski – członek
Józef Koszut – członek
Kazimierz Żbikowski – członek

DELEGACI LOIIB NA ZJAZD KRAJOWY

Tadeusz Cichosz
Joanna Gieroba
Bolesław Horyński
Janusz Iberszer
Zbigniew Mitura
Andrzej Pichla
Zbigniew Szcześniak
Wojciech Szewczyk
Edward Woźniak
Janusz Wójtowicz

Dyżury 2013

Członkowie Prezydium Okręgowej Rady LOIIB

Pełnią dyżury we wtorki w godz. 14.00–16.00, s. 115

Wiceprzewodniczący inż. Tadeusz Cichosz – 22.01., 18.06., 26.11.
Wiceprzewodniczący mgr inż. Janusz Iberszer – 19.02., 23.07., 13.12.
Wiceprzewodniczący mgr inż. Joanna Gieroba – 19.03., 27.08.
Sekretarz mgr inż. Jan Ludwik Ziółek – 23.04., 24.09.
Skarbnik mgr inż. Zbigniew Mitura – 28.05., 22.10.

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Pełni dyżur w pierwszą środę miesiąca, w godz. 15.00–16.00, s. 115
– tel. 81 534-78-15

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Pełnią dyżur w drugi wtorek miesiąca, w godz. 16.00–17.00, s. 115
dr inż. Bolesław Horyński – 08.01., 09.04., 09.07., 08.10.
dr inż. Wiesław Nurek – 12.02., 14.05., 13.08., 12.11.
mgr inż. Edward Wilczopolski – 12.03., 11.06., 10.09., 10.12.

Radca Prawny

Pełni dyżur w sali 102, tel. 81 534-78-12
– w każdy piątek w godz. 9.00–11.00
– w każdą środę w godz. 9.00–13.00

Dyżury organów LOIIB pełnione są w biurze LOIIB
w Lublinie przy ul. Bursaki 19

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa

LIPIEC-SIERPIEŃ-WRZESIEŃ 2013 (Nr 27)

ISSN 1897-3868 Nr 3/2013
Nr R. Pr. 895/06 LOIIB w Lublinie
Nakład: 6 100 egz.

Wydawca

Lubelska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

Redakcja

20-150 Lublin
ul. Bursaki 19
tel. 81 741-41-84

Redaktor naczelna

Urszula Kieller-Zawisza
tel. 81 741-41-84
e-mail: u.kieller@lub.piib.org.pl

Rada programowa

Janusz Iberszer – przewodniczący
Jerzy Ekiert – wiceprzewodniczący
Wiesław Nurek – wiceprzewodniczący
Agnieszka Jaśkiewicz – sekretarz
Jerzy Adamczyk
Stanisław Bicz
Wiesław Bocheńczyk
Andrzej Pichla
Wiesław Pomykała
Ryszard Siekierski

Skład i druk

Drukarnia ALF-GRAF
ul. Abramowicka 6, 20-442 Lublin
tel./fax 81 532-15-12
e-mail: info@alfgraf.com.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i adiustacji
publikowanych tekstów.

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA
dostępny jest także w wersji elektronicznej
na stronie internetowej LOIIB:
www.lub.piib.org.pl

Na okładce:

**Przebudowa
ul. Jana Pawła II
w Lublinie wyko-
nywana przez
pracowników
firmy STRABAG**

*Z okazji Dnia Budowlanych
i Dnia Inżyniera Budownictwa*

wszystkim Członkom

Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

życzymy sukcesów zawodowych,

stabilności i rozwoju branży,

obfitości zleceń oraz wszelkiej pomysłowości

w życiu osobistym

Okręgowa Rada

Lubelskiej Okręgowej

Izby Inżynierów Budownictwa

SPIS TREŚCI

Zebrań zapowiadają wybory!	4
Regulamin przeprowadzenia obwodowych zebrań wyborczych w LOIIB	5
Inżynierowie z uprawnieniami	7
XII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB	8
Kompetencje do działań w zakresie geotechniki	10
Pięknieje nam siedziba	12
Kształcenie inżynierów na zapotrzebowanie rynku pracy	14
VI Lubelskie Targi Energetyczne ENERGETICS	16
A urzędy przecież powinny pomagać i być przyjazne obywatelowi...	17
Lotnisko i wokół lotniska – III Szczyt Lotniczy	19
Puławska Marina podbija serca turystów...	20
Kto jest kim w lubelskim budownictwie	21
Harmonogram szkoleń dla członków LOIIB w II półroczu 2013 r.	22
Wręczanie uprawnień budowlanych w LOIIB	27

Zebrania zapowiadają wybory!

Powoli mija kolejna, trzecia już kadencja funkcjonowania naszego samorządu zawodowego. Czekają nas wybory do okręgowych i krajowych organów na czwartą kadencję, przypadającą na lata 2014–2018. Już niedługo zdecydujemy o tym, kto będzie reprezentował nasz samorząd zawodowy przez najbliższe lata. W listopadzie tego roku rozpoczną się zebrania obwodowe w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa.

Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa czekają w przyszłym roku wybory do władz organów okręgowych i krajowych. Wcześniej, czyli na jesieni tego roku rozpoczną się zebrania obwodowe, podczas których zostaną wybrani delegaci na okręgowe zjazdy sprawozdawczo-wyborcze.

Zgodnie z przyjętymi uchwałami, obwodowe zebrania wyborcze we wszystkich 16 okręgowych izbach w kraju będą organizowane w IV kwartale 2013 r. i w styczniu 2014 r. Członkowie izby zostaną imiennie na nie zaproszeni, według stanu na 30 września 2013 r. Zawiadomienia zostaną dołączone do 10 numeru miesięcznika „Inżynier Budownictwa”.

Na zebraniach obwodowych będą wybrani delegaci na okręgowe zjazdy sprawozdawczo-wyborcze. Wszystkie sprawozdawczo-wyborcze zjazdy okręgowe zostaną zorganizowane do 15 kwietnia 2014 r. Zjazdy ze swo-

jego grona wybiorą przewodniczących i członków okręgowych rad izb, okręgowych komisji rewizyjnych, okręgowych komisji kwalifikacyjnych, okręgowych sądów dyscyplinarnych, okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej oraz delegatów na XIII Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Krajowy Zjazd zaplanowano na drugą połowę czerwca 2014 r.

Zebranie obwodowe w Lublinie w grudniu 2009 r.

PROJEKT

REGULAMIN PRZEPROWADZENIA OBWODOWYCH ZEBRAŃ WYBORCZYCH W LOIB

W Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa zebrania obwodowe rozpoczną się już w listopadzie 2013 r. i zakończą w styczniu 2014 r. Odbywać się będą w czterech obwodach wyborczych: Lublinie, Białej Podlaskiej, Chełmie i Zamościu.

Obwód wyborczy nr 1 Lublin obejmuje następujący teren: miasto Lublin i powiaty: lubelski, lubartowski, puławski, opolski, kraśnicki, janowski, łęczyński, rycki i świdnicki.

Obwód wyborczy nr 2 Biała Podlaska obejmuje następujący teren: miasto Biała Podlaska i powiaty: bialski, łukowski, parczewski i radzyński.

Obwód wyborczy nr 3 Chełm obejmuje następujący teren: miasto Chełm i powiaty: chełmski, krasnostawski i włodawski.

Obwód wyborczy nr 4 Zamość obejmuje następujący teren: miasto Zamość i powiaty: zamojski, hrubieszowski, biłgorajski i tomaszowski.

Pierwsze zebrania obwodowe zaplanowano na 5 listopada br. w Białej Podlaskiej i Zamościu. Ostatnie ma odbyć się 17 stycznia 2014 r. w Lublinie.

Zebranie obwodowe w Zamościu w listopadzie 2009 r.

Obok przedstawiamy regulamin wyborczy oraz miejsca zebrań w obwodach wyborczych.

Na bieżąco także będziemy zamieszczać informacje na stronie internetowej Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

www.lub.piib.org.pl

§ 1

Podstawę prawną zwołania Obwodowego Zebrania Wyborczego, zwanego dalej Zebraniem, stanowią:

1. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. nr 5, poz. 42 z 2001 r. z późn. zm.),
2. Statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa oraz Regulamin okręgowych rad Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa,
3. Uchwała Prezydium Okręgowej Rady Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w sprawie podziału okręgu na obwody wyborcze, liczby delegatów w obwodach oraz terminu zwołania Zebrań.

§ 2

Celem Zebrania jest wybór delegatów na Okręgowy Zjazd w kadencji 2014–2018.

§ 3

1. Uprawnionymi do udziału w Zebraniu są zaproszeni członkowie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Członkowie Izby biorą udział w Zebraniu

w okręgu wyborczym zgodnie z przyjętymi przez Izbę zasadami.

2. Listę uprawnionych do udziału w Zebraniu, według stanu na dzień 30 września 2013 r., sporządza Biuro Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
3. Uprawniony uczestnik Zebrania ma czynne i bierne prawo wyborcze.
4. Każdy członek danej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, niezawieszony do dnia Zebrania, ma bierne prawo wyborcze.
5. Czynne prawo wyborcze członek Izby posiada tylko na jednym zebraniu.
6. Do udziału w Zebraniu ma prawo także niezaproszony członek Izby pod warunkiem uzyskania członkostwa w Izbie przed dniem odbycia Zebrania.

§ 4

1. Zebranie otwiera upoważniony przedstawiciel Okręgowej Rady Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, ogłasza liczbę delegatów wybieranych na Zebraniu, a następnie przeprowadza wybór przewodniczącego Zebrania.

ciąg dalszy na str. 6

Obwód wyborczy	Miejsca zebrań wyborczych i adres	Liczba zebrań wyborczych
Nr 1 Lublin	20-150 Lublin ul. Bursaki 19	13 zebrań wyborczych
Nr 2 Biała Podlaska	Białskie Wodociągi i Kanalizacja 21-500 Biała Podlaska ul. Narutowicza 35A	3 zebrań wyborczych
Nr 3 Chełm	Zespół Szkół Technicznych w Chełmie 22-100 Chełm ul. Graniczna 2	3 zebrań wyborczych
Nr 4 Zamość	Lubelski Urząd Wojewódzki Delegatura w Zamościu 22-400 Zamość ul. Partyzantów 3	3 zebrań wyborczych

UWAGA! • UWAGA! • UWAGA! • UWAGA!

Każdy z członków LOIB zostanie osobiście powiadomiony o terminie zebrania wyborczego. Imienne zawiadomienia zostaną dołączone do 10 numeru miesięcznika „Inżynier Budownictwa”.

ciąg dalszy ze str. 5

- Wybór przewodniczącego Zebrania odbywa się w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów. W przypadku, gdy zostało zgłoszonych kilka kandydatów, Przewodniczącym Zebrania zostaje członek Izby, który zdobył największą liczbę głosów.

§ 5

- Zebranie jest prawomocne niezależnie od liczby jego uczestników.
- Zebranie uchwała porządek obrad. Porządek obrad zawiera załącznik nr 1.

§ 6

- Przewodniczący Zebrania przeprowadza wybory zastępcy przewodniczącego i sekretarza Zebrania według zasad określonych w § 4 ust. 2.
- Przewodniczący Zebrania, jego zastępca i sekretarz tworzą prezydium Zebrania.
- Przewodniczący Zebrania lub w jego zastępstwie zastępca przewodniczącego:
  - ogłasza prawomocność Zebrania,
  - kieruje przebiegiem Zebrania,
  - przeprowadza wybory delegatów na Okręgowy Zjazd,
  - zarządza głosowaniem,
  - ogłasza wynik wyborów,
  - czuwa nad sprawnym przebiegiem Zebrania.

§ 7

- Przewodniczący Zebrania przeprowadza wybory Komisji Skrutacyjnej i Komisji Wyborczej, według zasad określonych w § 4 ust. 2.
- Komisja Skrutacyjna liczy od 3 do 10 osób, a Komisja Wyborcza od 3 do 5 osób.
- Osoba kandydująca na delegata nie może być członkiem Komisji Skrutacyjnej.

§ 8

- Komisja Skrutacyjna:
  - informuje o zasadach głosowania,

- odnotowuje oddanie głosu na liście uprawnionych do udziału w Zebraniu,
- liczy głosy w głosowaniach,
- podaje wynik głosowań w protokole, w którym określa:
  - liczbę osób uprawnionych do głosowania,
  - liczbę osób, które wzięły udział w głosowaniu,
  - liczbę głosów ważnych, nieważnych oraz wstrzymujących się,
  - liczbę głosów oddanych na każdego kandydata.

- Komisja Wyborcza:

- przyjmuje zgłoszenia kandydatów na delegatów na Okręgowy Zjazd,
- przygotowuje listę wyborczą,
- przygotowuje i rozdaje karty wyborcze,
- zbiera karty wyborcze do zabezpieczonych urn.

§ 9

- Komisje, o których mowa w § 7 i § 8, wybierają ze swego składu przewodniczącego i sekretarza.
- Przewodniczący kieruje pracami Komisji.
- Sekretarz Komisji sporządza protokół, który po podpisaniu przez wszystkich jej członków, przekazuje przewodniczącemu Zebrania.

§ 10

- Kandydat na delegata powinien być zgłoszony przez uczestnika Zebrania, na karcie zgłoszenia (według załącznika nr 2).
- Kandydat na delegata wyraża pisemną zgodę na kandydowanie (według załącznika nr 2).
- Liczba kandydatów na delegatów nie jest ograniczona.
- Uczestnik Zebrania ma prawo zadawać pytania kandydatom na delegatów. W wypadku nieobecności kandydata na Zebraniu, odpowiedzi na zadane pytanie udziela osoba zgłaszająca kandydata.

- Kandydaci na delegatów są umieszczani na liście wyborczej w porządku alfabetycznym nazwisk i imion.
- Wyboru delegatów dokonuje się w głosowaniu tajnym.
- Głosować wolno tylko osobiście.
- Do głosowania służy karta wyborcza (według załącznika nr 3).
- Głosowanie odbywa się poprzez skreślenie z karty wyborczej nazwiska tych kandydatów, na których wyborca nie głosuje.
- Głos jest ważny, jeżeli na karcie wyborczej pozostawiono liczbę nazwisk kandydatów równą lub mniejszą od liczby wybieranych delegatów.
- Głos jest nieważny, jeżeli na karcie pozostawiono liczbę nazwisk kandydatów większą od liczby wybieranych delegatów.
- Skreślenie wszystkich kandydatów na karcie oznacza wstrzymanie się od głosu.
- Wybrane na delegatów są osoby, które w głosowaniu tajnym uzyskały największą liczbę głosów. W wypadku, gdy kandydaci uzyskali tę samą liczbę głosów, a wybór ich powoduje przekroczenie liczby wybieranych delegatów, wybory są powtarzane dla tych kandydatów.

§ 11

- Przewodniczący Zebrania udziela głosu uczestnikom Zebrania w kolejności zgłoszeń.
- Poza kolejnością zgłoszeń można wystąpić z wnioskiem formalnym, który może dotyczyć w szczególności:
  - zakończenia dyskusji,
  - ograniczenia czasu wystąpienia,
  - ponownego przeliczenia głosów.
- Wnioski o charakterze formalnym należy poddać pod głosowanie jawne w pierwszej kolejności; o ich przyjęciu decyduje zwykła większość głosów.
- Przewodniczący Zebrania może odebrać głos uczestnikowi Zebrania, jeżeli treść lub sposób jego wystąpienia zakłóca Zebranie.

§ 12

- Protokół Zebrania sporządza sekretarz.
- Protokół Zebrania powinien odzwierciedlać jego przebieg, a w szczególności zawierać:
  - listę obecności uczestników Zebrania,
  - protokoły Komisji, listę wybranych delegatów.
- Protokół podpisuje przewodniczący oraz sekretarz Zebrania.

Zebranie obwodowe w grudniu 2009 r.

Inżynierowie z uprawnieniami

W tegorocznej wiosennej sesji egzaminacyjnej 153 inżynierów uzyskało uprawnienia budowlane, upoważniające do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. 5 lipca br. w siedzibie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie odbyło się uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień.

Tadeusz Cichosz, wiceprzewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, rozpoczynając uroczystość pogratulował wszystkim uzyskanych uprawnień oraz podkreślił rolę i znaczenie samorządu zawodowego dla każdego inżyniera, wykonującego samodzielną pracę w budownictwie. Zwrócił uwagę, że Izba oferuje swoim członkom pomoc w podnoszeniu kwalifikacji, zdobywaniu nowych wiadomości oraz doszkalaniu się. Zaprosił także młodych inżynierów do wstępowania w izbę szeregi. Na koniec swojej wypowiedzi życzył inżynierom satysfakcji z wykonywania wybranego zawodu.

Tegoroczna sesja egzaminacyjna rozpoczęła się w Lubelskiej OIIB 17 maja br. egzaminem pisemnym. Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna LOIIB, po przeprowadzeniu procedur kwalifikacyjnych zdecydowała, że do wiosennej sesji mogło przystąpić 189 osób. Na egzamin pisemny zgłosiło się natomiast 166 osób. W tej edycji nie było kandydatów starających się o uprawnienia w specjalnościach: kolejowej, telekomunikacyjnej i wyburzeniowej, a wnioski kandydata w specjalności architektonicznej zostały skierowane do OKK w Rzeszowie (z powodu braku gotowości uczestniczenia w komisji egzaminacyjnej członków Lubelskiej Okręgowej Izby Architektów).

Egzamin pisemny i ustny zdały w LOIIB 153 osoby. W poszczególnych specjalnościach przedstawia się to następująco:

- » w specjalności konstrukcyjno-budowlanej – 57 osób,
- » w specjalności drogowej – 30 osób,
- » w specjalności mostowej – 10 osób,
- » w specjalności instalacyjnej – sanitarnej – 21 osób,
- » w specjalności instalacyjnej – elektrycznej – 35 osób.

Uroczystość wręczania uprawnień podzielono na dwie części. O godzinie 12.00 wręczano decyzje osobom reprezentującym specjalność konstrukcyjno-budowlaną i specjalność instalacyjną w zakresie sanitarnym, natomiast o godz. 14.00 decyzje otrzymywali inżynierowie posiadający specjalność: drogową, mostową i instalacyjną w zakresie elektrycznym.

W czasie ceremonii osoby, które uzyskały uprawnienia, złożyły najpierw uroczyste ślubowanie, a potem odbyło się oficjalne wręczenie dyplomów. W uroczystości udział wzięli: Bolesław Horyński, przewodniczący OKK LOIIB, Wiesław Nurek, sekretarz OKK, Andrzej Adamczuk, Kazimierz Bonetyński i Jerzy Kamiński – członkowie OKK oraz Zbigniew Szcześniak, dyrektor biura LOIIB i Małgorzata Jarszyńska, specjalista ds. członkowskich w biurze LOIIB.

(ELLE)

UWAGA! • UWAGA! • UWAGA!

Następny egzamin na uprawnienia budowlane odbędzie się 22 listopada 2013 r. Do 30 sierpnia 2013 r. można było składać wymagane dokumenty.

Dodatkowe informacje uzyskać można u pana Wojciecha Mazura w siedzibie LOIIB (Lublin, ul. Bursaki 19) lub telefonicznie: tel. 81 741-41-83.

XII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB

8-29 czerwca 2013 r. obradował XII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB. Podsumowano działalność samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w roku 2012 i Krajowa Rada otrzymała absolutorium. Delegaci przyjęli stanowisko PIIB do projektu ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych z 13 czerwca 2013 r.

Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentowali delegaci: Joanna Gieroba, Tadeusz Cichosz, Bolesław Horyński, Zbigniew Mitura, Andrzej Pichla, Zbigniew Szcześniak, Wojciech Szewczyk, Edward Woźniak. Na zjazd przybyło 174 delegatów (frekwencja wyniosła 90,16%). Jego przewodniczącym został wybrany Zygmunt Meyer z Zachodniopomorskiej OIIB. Należy dodać, że w Komisji Uchwał i Wniosków pracował wiceprzewodniczący Okręgowej Rady LOIIB Tadeusz Cichosz, natomiast w Komisji Wyborczej działał – Edward Woźniak.

Andrzej Roch Dobrucki prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w swoim wystąpieniu otwierającym obrady XII Krajowego Zjazdu PIIB, podsumował działalność Izby w 2012 r., która obchodziła w minionym roku 10 rocznicę powstania. Prezes PIIB podkreślił szczególną aktywność w obszarze legislacyjnym dotyczącym branży budowlanej oraz bezpośrednio samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Nawiązał do działań związanych z pracami nad zmianami do ustawy Prawo budowlane oraz nad projektem ustawy o ułatwieniu

Lubelska delegacja z A.R. Dobruckim, prezesem PIIB i Z. Grabowskim, Prezesem Honorowym PIIB

dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych. A. R. Dobrucki zauważył, że o ile niektóre ze zgłaszanych przez izbę postulatów zostały uwzględnione w projekcie ustawy deregulacyjnej, to jednak zawiera ona też zmiany budzące poważne zastrzeżenia, zwłaszcza zaś znaczne skrócenie wymiaru praktyki projektowej wymaganej do uzyskania uprawnień budowlanych oraz wprowadzenie możliwości zwolnienia z egzaminu na uprawnienia budowlane i uznanie praktyk studenckich za całość praktyki.

Prezes PIIB poinformował także, że w wyniku negocjacji prowadzonych z obecnym ubezpieczycielem, po raz kolejny została obniżona wysokość obowiązkowej składki OC z 79 zł do 70 zł. Było to możliwe m.in. dzięki bezpośredniemu współdziałaniu z ubezpieczycielem, bez pośrednictwa brokera, z usług którego Izba zrezygnowała. Nowa stawka będzie obowiązywała od 1 stycznia 2014 r.

A.R. Dobrucki przypomniał również, że na jesieni tego roku rozpoczynają się zebrania obwodowe. Decyzje, które zostaną podjęte przy wyborze delegatów będą decydować o działalności okręgowych rad i Krajowej Rady w kolejnych latach.

W obradach udział wzięli przedstawiciele administracji państwowej, samorządów zawodowych i stowarzyszeń naukowo-technicznych. Gośćmi byli m.in.: Janusz Żbik podsekretarz stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Robert Dziwiński Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego i Jacek Szer zastępca GINB, Wojciech Gęsiak prezes Izby Architektów RP, Jacek Sztuchman prezes Krajowej Izby Urbanistów, Ewa Mańkiewicz – Cudny prezes FSTN NOT.

W czasie oficjalnej części zjazdu dokonano wręczenia odznaczeń państwowych zasłużonym członkom izby. Następnie podczas obrad przedstawiono sprawozdania

T. Cichoszowi gratuluje odznaczenia Z. Meyer, przewodniczący Prezydium Zjazdu

Z. Grabowski, Prezes Honorowy PIIB przypina odznakę B. Horyńskiemu

A. R. Dobrucki, prezes PIIB odznacza W. Szewczyka

krajowych organów statutowych z działalności w 2012 r. i podsumowano funkcjonowanie izby w ubiegłym roku. Delegaci zatwierdzili sprawozdania i udzielili absolutorium Krajowej Radzie PIIB. Na wniosek Krajowej Komisji Rewizyjnej zgromadzeni podjęli także uchwałę w sprawie przyznania odznak honorowych PIIB. Dokonano również wyborów uzupełniających do Krajowej Komisji Rewizyjnej i w ich wyniku do komisji dołączył Bogdan Wrzeszcz z Łódzkiej OIIB.

Drugi dzień obrad zjazdowych rozpoczął się od wręczenia odznak honorowych PIIB. Wśród odznaczonych byli także członkowie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Złotymi Honorowymi Odznakami PIIB zostali wyróżnieni: Wojciech Szewczyk, przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, Tadeusz Cichosz, wiceprzewodniczący Okręgowej Rady LOIIB i Bolesław Horyński, przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB.

Prezidium XII Krajowego Zjazdu PIIB

a także działalność wymaga stosownych nakładów. Podjęto także uchwały, zgodnie z wnioskami zgłaszanymi przez okręgowe izby, w sprawie zmian w statucie, w regulaminach organów krajowych i okręgowych oraz w Kodeksie zasad etyki zawodowej.

W związku z propozycją likwidacji samorządu zawodowego urbanistów, zgłaszaną przez stronę rządową, XII Krajowy Zjazd PIIB przyjął stanowisko, w którym wyraził głębokie zaniepokojenie tym krokiem. Delegaci XII Krajowego Zjazdu PIIB przyjęli także uchwałę w sprawie stanowiska Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w sprawie projektu ustawy o ułatwianiu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych z 13 czerwca 2013 r. Zapropozowane zmiany budzą duże zaniepokojenie wśród samorządu zawodowego, a wprowadzone rozwiązania dotyczące praktyk mogą zagrażać bezpieczeństwu obiektów budowlanych oraz procesu inwestycyjnego, co w konsekwencji stanowi bezpośrednie zagrożenie zdrowia i życia obywateli, jako użytkowników tych obiektów.

Na koniec obrad Piotr Korczak zastępca przewodniczącego Komisji Uchwał i Wniosków poinformował, że do komisji wpłynęło 30 wniosków, w tym 21 od delegatów XII Krajowego Zjazdu PIIB oraz 9 zgłoszonych przez XII Okręgowe Zjazdy OIIB. Wnioski przyjęte przez zjazd będą procedowane przez odpowiednie organy izby.

URSZULA KIELLER-ZAWISZA

Obrady XII Krajowego Zjazdu z lubelskimi przedstawicielami (od lewej): T. Woźniak, J. Gieroba i Z. Mitura.

Potem rozpoczęła się dyskusja nad budżetem na rok 2014 r. Po wprowadzeniu zgłoszonych zmian zaproponowana wersja budżetu została przyjęta. Zdecydowano, że w związku z inflacją zostanie podniesiona kwota ekwiwalentu otrzymywanego przez członków organów krajowych lub okręgowych izb, którzy nie biorą ryczałtu, za udział w każdym posiedzeniu. Zwiększono również środki przeznaczone na promocję samorządu zawodowego inżynierów budownictwa na wniosek T. Cichosza z LOIIB, który zwrócił uwagę, że – *Koszty promocji w społeczeństwie mają swoją cenę, obecna kwota nie zabezpiecza odpowiedniej prezentacji stanowiska izby na forum publicznym. Plany związane ze zmianą prawa budowlanego i zamówień publicznych wymagają stanowczego i słyszalnego głosu izby,*

Lubelscy delegaci w czasie obrad zjazdowych. Od lewej siedzą: J. Wójtowicz, Z. Szcześniak, W. Szewczyk, T. Cichosz i B. Horyński

Kompetencje do działań w zakresie geotechniki

W poniższej publikacji, jej autorka - pani Teresa Stefaniak odnosi się do tematu dotyczącego kwalifikacji i uprawnień wymaganych do wykonywania opinii geotechnicznej, dokumentacji badań podłoża gruntowego i projektu geotechnicznego. W związku z publikacjami prasowymi, jakie pojawiły się na ten temat oraz zgłaszanymi zapytaniami, budzącymi sporo wątpliwości, omawiamy ten problem w ramach kontynuowanej, naszej akcji: Uprawnienia budowlane.

Zmiany aktów prawnych wynikające z potrzeby harmonizacji polskiego ustawodawstwa z postanowieniami normy europejskiej Eurokod 7 wywołały zainteresowanie geotechniką i liczne publikacje w czasopismach branżowych. Artykuły zawarte w nr 2/2013 i 4/2013 miesięcznika PIIB „Inżynier Budownictwa”, nr 3/2013 miesięcznika PZITB „Inżynieria i Budownictwo” oraz w nr 1/2013 kwartalnika „Geoinżynieria, drogi, mosty, tunele” odnosiły się głównie do zmian wprowadzonych Rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych z dnia 25 kwietnia 2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 463). Autorzy w sposób profesjonalny dokonali analizy treści rozporządzenia, przedstawili zmiany, które wprowadza, poruszyli kwestię uprawnień do wykonywania opinii geotechnicznych, dokumentacji badań podłoża gruntowego i projektu geotechnicznego, odnieśli się do aktualnego stanu prawnego obowiązującego w tym zakresie.

W swojej wypowiedzi odniosę się wyłącznie do przedstawionego w ww. publikacjach tematu dotyczącego kwalifikacji i uprawnień wymaganych do wykonywania opinii geotechnicznej, dokumentacji badań podłoża gruntowego i projektu geotechnicznego.

Tak było w „Geoinżynierii, drogach, mostach, tunelach” oraz „Inżynierii i Budownictwo”

Dwa z analizowanych artykułów opublikowane w nr 1/2013 kwartalnika „Geoinżynieria, drogi, mosty, tunele” oraz w nr 3/2013 miesięcznika PZITB „Inżynieria i Budownictwo” są prawie tożsame w treści i zawierają stanowisko Polskiego Komitetu Geotechniki, które w imieniu Zarządu PKG wyraził prof. dr hab. inż. Zbigniew Lechowicz – Prezydent Polskiego Komitetu Geotechniki. Zgodnie ze stanowiskiem PKG dokumentem potwierdzającym kwalifikacje i uprawnienia do wykonywania opinii oraz projektów geo-

technicznych jest Certyfikat Polskiego Komitetu Geotechniki i uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do projektowania bez ograniczeń. A do wykonywania dokumentacji badań podłoża gruntowego powinien uprawniać Certyfikat Polskiego Komitetu Geotechniki lub uprawnienia geologiczne VI i VII kategorii.

Oddzielnym tematem są uprawnienia geologów i ich udział w procesach budowlanych. Należy zaznaczyć, że przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2011r. Nr 163, poz. 981) precyzują zakres kwalifikacji i uprawnień geologów w kategorii VI i VII do określania warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby zagospodarowania przestrzennego i posadawiania obiektów budowlanych. Przepisy ww. ustawy upoważniają geologów wyłącznie do udziału we wstępnej fazie procesu budowlanego polegającej na rozpoznaniu podłoża gruntowego i określeniu warunków geologiczno-inżynierskich posadowienia obiektu. Kwalifikacje uzyskane na mocy ww. ustawy Prawo geologiczne i górnicze nie uprawniają geologów do nadzoru robót budowlanych w tym robót fundamentowych i robót ziemnych, kontroli jakości wykonania robót i budowlani ziemnych oraz oceny stanu technicznego obiektów.

Tak było w „Inżynierze Budownictwa”

Artykuł zamieszczony w nr 2/2013 miesięcznika PIIB „Inżynier Budownictwa” zawiera postulaty, aby w Prawie budowlanym znalazły usankcjonowanie kwalifikacje geotechniczne, a także, aby przy zmianach legislacyjnych związanych z wprowadzeniem kwalifikacji geotechnicznych zostały uwzględnione certyfikaty geotechniczne nadawane przez Polski Komitet Geotechniki.

W nr 4/2013 miesięcznika PIIB „Inżynier Budownictwa” opublikowany został artykuł prof. Zbigniewa Grabowskiego. Autor wypowiada się w kwestii uprawnień, informuje o wyodrębnionej Rozporządzeniem Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. z 2006 r. nr 83, poz. 578) specjalizacji geotechnicznej dla inżynierów pełniących samodzielne funkcje w budownictwie, podnosi rangę inżyniera geotechnika w procesie budowlanym. Jest tylko jedna nieścisłość, autor charakteryzując osoby uprawnione do pełnienia samodzielnej funkcji w budownictwie w zakresie geotechniki wymienia jako niezbędne uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej i specjalizacji – geotechnika oraz dodaje,

że „osoby takie, zrzeszone w Polskim Komitecie Geotechniki, posiadają certyfikat tego Komitetu”. W tym miejscu należy zaznaczyć, że przynależność do stowarzyszenia, jakim jest Polski Komitet Geotechniki jest fakultatywna i zupełnie niezależna od procedury nadawania uprawnień w zakresie geotechniki, co oznacza, że do uzyskania uprawnień budowlanych w specjalizacji geotechnika nie jest wymagane posiadanie certyfikatu PKG.

Certyfikaty to nie uprawnienia budowlane

Jednoznaczne sugestie i wskazania na Certyfikat Polskiego Komitetu Geotechniki jako jedyne potwierdzenie kwalifikacji w zakresie geotechniki jest zrozumiałe i uzasadnione z punktu widzenia autora artykułów publikowanych w miesięczniku „Inżynieria i Budownictwo” nr 3/2013 oraz w nr 1/2013 „Geoinżynierii”, którym jest prof. dr hab. inż. Zbigniew Lechowicz – Prezydent Polskiego Komitetu Geotechniki, lecz nie mają umocowania w aktualnie obowiązującym stanie prawnym. Polski Komitet Geotechniki jest stowarzyszeniem naukowo-technicznym, jednym z wielu dobrowolnych stowarzyszeń powstałych i działających na prawach ustawy o stowarzyszeniach. Certyfikaty wydawane przez stowarzyszenie mają wartość wyłącznie uznaniową i w żadnej mierze nie są równoznaczne z uprawnieniami budowlanymi, których udzielają organy samorządu zawodowego na podstawie przepisów ustawy Prawo budowlane.

Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych w dwóch punktach odnosi się do tej kwestii. Punkt 4 w § 4 ma następujące brzmienie: „Kategorię geotechniczną całego obiektu budowlanego lub jego części określa projektant obiektu budowlanego na podstawie badań geotechnicznych gruntu, których zakres uzgadnia z wykonawcą specjalistycznych robót geotechnicznych”. Drugi zapis odnoszący się do kwalifikacji i uprawnień zawiera § 7 punkt 3, który wskazuje na konieczność wykonania dodatkowo dokumentacji geologiczno-inżynierskiej w przypadku obiektów budowlanych trzeciej kategorii geotechnicznej oraz obiektów drugiej kategorii w złożonych warunkach gruntowych. Zgodnie z przywołaniem zawartym w tym punkcie rozporządzenia ww. dokumentację należy wykonać zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. 2011 r. nr 163, poz. 981). Zaznaczyć należy, że powyższy wymóg dotyczy jedynie dodatkowo wykonywanej dokumentacji geologiczno-inżynierskiej.

Rozporządzenie nie zawiera jednoznacznych wskazań, kto jest uprawniony do wykonania opinii geotechnicznej, dokumentacji badań podłoża gruntowego i projektu geotechnicznego.

Zgodnie z prawem

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych zostało wydane na podstawie art. 34 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2010 r. nr 243, poz. 1623 ze zm.) i jest aktem wykonawczym do tej ustawy. Konsekwencją powyższego jest odniesienie uprawnień i kwalifikacji do wykonywania opinii geotechnicznej, dokumentacji badań podłoża gruntowego i projektu geotechnicznego również do ustawy Prawo budowlane. Właściwe w sprawie będą uregulowania prawne wynikające z Rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. z 2006 r. nr 83, poz. 578). Przywołane rozporządzenie wyodrębnia geotechnikę jako specjalizację techniczno-budowlaną w ramach specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Zgodnie z przepisami ustawy Prawo budowlane i ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów (Dz.U. z 2001 r. nr 5, poz. 42 ze zm.) organy samorządu zawodowego potwierdzają kwalifikacje i uprawnienia w zakresie geotechniki, jak również orzekają o nadaniu tytułu rzeczoznawcy w zakresie geotechniki.

W świetle powyższego jednoznaczny jest, że w procesie budowlanym kompetencje do działań w zakresie geotechniki posiadają osoby legitymujące się udzielonymi w formie decyzji przez Okręgowe Izby Inżynierów Budownictwa uprawnieniami w specjalizacji techniczno-budowlanej – geotechnika, gdyż posiadają udokumentowane przygotowanie w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, a także specjalistyczną wiedzę w zakresie geotechniki.

Aktualny stan prawny nie dopuszcza dowolności. Uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji w zakresie budownictwa reguluje ustawa Prawo budowlane oraz ustawa o samorządach zawodowych i według przepisów ww. aktów prawnych certyfikaty oraz tytuły rzeczoznawców nadawane przez stowarzyszenia naukowo-techniczne nie stanowią formalnego potwierdzenia kwalifikacji i nie uprawniają do pełnienia samodzielnych funkcji w budownictwie.

mgr inż. TERESA STEFANIAK

**Rzeczoznawca budowlany
w zakresie geotechniki**

Pięknieje nam siedziba

Tegoroczne jesienne szkolenia organizowane przez Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa będą odbywały się już w nowej sali konferencyjnej, znajdującej się w zakupionej i wyremontowanej przez LOiIB części budynku, mieszczącej się przy ul. Bursaki 19 w Lublinie. Kolejny etap prac modernizacyjnych siedziby lubelskiej OIIB dobiega końca.

Wiele dzieje się w tym roku w zakresie remontu i przystosowania siedziby LOiIB w Lublinie do potrzeb bieżącej działalności izby. Prace nabrały tempa w okresie letnim i już w pierwszych, po wakacyjnych miesiącach, członkowie izby będą mogli przekonać się, jaki jest postęp prac.

Do końca zbliża się remont pomieszczeń na parterze, które zgodnie z planem mają być przeznaczone na działalność statutową związaną z podnoszeniem kwalifikacji przez członków lubelskiej OIIB. Prace remontowe dotyczyły tutaj głównie przebudowy części pomieszczeń, po byłej stołówce pracowniczej, na pomieszczenia szkoleniowe wraz z wykonaniem instalacji wewnętrznych: wodno-kanalizacyjnej, ciepłej wody użytkowej, wentylacyjnej, klimatyzacyjnej, elektrycznej i centralnego ogrzewania.

Tak obecnie wygląda siedziba LOiIB, która niedługo ma zmienić elewację

Jesienne szkolenia dla członków LOiIB, które zaplanowano w Lublinie, będą odbywały się już w nowej sali konferencyjnej. Do dyspozycji będzie także gotowe pomieszczenie socjalne, pełne zaplecze higieniczno-sanitarne, jak również pomieszczenie biblioteki, gdzie zlokalizowano stanowiska komputerowe. Pierwsze szkolenie zaplanowano na 10 października br.

W czasie prowadzonego remontu kontynuowano także prace związane z wymianą grzejników na II piętrze

budynku, na klatce schodowej oraz na części parteru. Założono również na instalacji c.o. zawory podpionowe (odcinające i spustowe). Zdemontowany został, znajdujący się na I piętrze kocioł gazowy instalacji centralnego ogrzewania, a sama instalacja została włączona do funkcjonującego w pozostałej części budynku systemu grzewczego.

W związku z planowanym, kolejnym etapem modernizacji, jakim będzie remont elewacji, zostały przeniesione znajdujące się dotychczas na ścianie obiektu, zewnętrzne jednostki systemu klimatyzacji biura LOiIB. Obecnie umieszczono je na dachu.

Rozpoczęto także roboty budowlane związane z ociepleniem ścian zewnętrznych budynku wraz z remontem i przebudową gzymsu oraz przebudową trzech wejść do obiektu i wykonania ich zadania. Ponadto będą prowadzone prace obejmujące przeszklenie istniejących loggi, wykonanie portfenetrów w miejscu istniejących balkonów, a także dobudowę zewnętrznego dźwigu osobowego z maszynownią i wiatrołapem. Planowany termin zakończenia tych robót to 30 listopada tego roku.

Tak było...

...tak jest

URSZULA KIELLER-ZAWISZA
ARKADIUSZ KORALEWSKI

TAK SIĘ ZACZEŁO

10 grudnia 2008 r. LOIIB zakupiła od Lubelskiego Przedsiębiorstwa Budowy Pieców Przemysłowych S.A. („Piecobudowa”) powierzchnię I piętra (ok. 410 mkw.) w czterokondygnacyjnym budynku znajdującym się przy ul. Bursaki 19 w Lublinie. W kwietniu 2009 r., po przeprowadzonym remoncie, biuro LOIIB przeniósło się z Lubelskiego Domu Technika NOT, do nowej siedziby. W odnowionych pomieszczeniach przygotowano m.in. salę konferencyjną, archiwum, pomieszczenia socjalne i ogólnego przeznaczenia.

W 2011 r. kontynuując realizację wniosku z Okręgowego Zjazdu LOIIB, uchwałami nr 359/11 i 486/11, Okręgowa Rada LOIIB podjęła decyzję w sprawie zakupu pozostałej części nieruchomości lokalowej przy ul. Bursaki 19 w Lublinie na potrzeby docelowej siedziby izby. Nabycie prawa odrębnej własności obejmowało: parter (powierzchnia ok. 400 mkw.), II piętro (powierzchnia ok. 400 mkw.), piwnice (powierzchnia ok. 200 mkw.) oraz przynależny udział w prawie użytkownika wieczystego działki zabudowanej nr 53/16 o powierzchni 1210 mkw. położonej w Lublinie przy ul. Bursaki 19.

W 2012 r. przeprowadzono remont II piętra i remont piwnic, przebudowano parking, zmodernizowano kotłownię, wykonano własne przyłącze energetyczne i wymieniono WLZ na każdej kondygnacji.

Już niedługo w tej sali konferencyjnej będą odbywać się szkolenia dla członków LOIIB

Pomimo wysokich temperatur tegorocznego lata, prace remontowe postępowały szybko i sprawnie

Budynek na zewnątrz też czeka remont...

Podczas remontu dokonano wymiany instalacji wentylacyjnej

W październiku pomieszczenia szkoleniowe znajdujące się na parterze budynku mają być oddane do użytku

Kształcenie inżynierów w zgodzie z zapotrzebowaniem rynku pracy

*Rozmowa z Januszem Ozonkiem,
dziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej*

Od tego roku akademickiego, czyli 2012/2013 pełni Pan funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska. Jak się Pan czuje w tej roli?

– Jest dla mnie zaszczytem, że społeczność akademicka Wydziału Inżynierii Środowiska zaufała mi i mojej dalszej wizji rozwoju. Wydział, którym kieruję jest wydziałem młodym, powstał bowiem w 2004 r. Od tego czasu dynamicznie się rozwija i moim zadaniem jest utrzymanie, a nawet zintensyfikowanie tego trendu. Mam tu na myśli to, do czego wydział jest powołany, czyli kształcenie inżynierów na zapotrzebowanie rynku pracy oraz przedsiębiorców, którzy starają się dorównać standardom europejskim.

Na wydziale zatrudnionych jest ponad 60 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym 18 samodzielnych pracowników. W ostatnich 2 latach, od kiedy mamy pełne prawa akademickie, czyli możemy nadawać tytuł doktora, czy też doktora habilitowanego, nastąpił szybki rozwój kadry.

W 2012 r. przeprowadzono dwie habilitacje naszych pracowników. W obecnym roku natomiast przeprowadzono jedną i przewidywane są 2 kolejne habilitacje. Wydział liczy ponad 1 tys. studentów na wszystkich trzech stopniach kształcenia. Na pierwszym stopniu kształcenia, czyli studiach inżynierskich ok. 600 osób, na drugim stopniu kształcenia, czyli studiach magisterskich ok. 300 osób i od tego semestru letniego, prowadzimy studia doktoranckie, gdzie mamy 14 studentów – doktorantów.

Jest Pan dumny z tego, że wyborcy zaufali Pańskiej wizji rozwoju wydziału. W związku z tym, proszę nam powiedzieć, jakie ma Pan plany na tę kadencję, dotyczące programu edukacyjnego i organizacyjnego realizowanego na wydziale?

– W tym miejscu chciałbym bardzo serdecznie podziękować panu profesorowi Lucjanowi Pawłowskiemu, poprzed-

niemu dziekanowi Wydziału Inżynierii Środowiska, który był inicjatorem i twórcą wydziału oraz miał wizję, już ponad 10 lat temu, jakie będą oczekiwania rynku pracy na Lubelszczyźnie i poza nią. Ja te idee oraz działania, zainicjowane przez poprzedniego dziekana kontynuuję. Obecnie chciałbym się też skoncentrować na pełniejszym przygotowaniu studentów do samodzielnej pracy zawodowej i mam na myśli przede wszystkim praktyki przemysłowe. Teraz studenci mają miesięczne praktyki po drugim i po czwartym roku studiów. Moim zdaniem nie spełniają one oczekiwań zarówno studentów, jak i pracodawców. To jest jeden kierunek naszych strategicznych działań, natomiast drugi kierunek – to zintensyfikowanie dalszego rozwoju kadry naukowej. Od kadry naukowej, bowiem w dużej mierze zależy proces dydaktyczny.

Chciałbym dodać, że w tym roku podpisaliśmy razem z Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie umowę o współpracy w związku z planami stworzenia studiów interdyscyplinarnych. Na naszym wydziale mamy odpowiednio przygotowaną kadre naukowo-dydaktyczną, która może odpowiadać za część techniczną tych studiów. Uniwersytet Przyrodniczy ma natomiast dobrze przygotowaną kadre zajmującą się biotechnologią. Planujemy połączyć nasze siły i w przyszłym roku, na początek, utworzyć studia jednoroczne, a w perspektywie zaś studia inżynierskie.

Będziemy się także starali pozyskiwać studentów z zewnątrz, głównie mam tu na myśli Europę Wschodnią i być może także w dalszej perspektywie z Chin.

Ponad 15 lat temu prof. L. Pawłowski zainicjował współpracę z Chinami. Kilku studentów z Chin zrobiło doktoraty na

Wydziale Inżynierii Środowiska, a w tym roku prof. Zhihong Cao otrzymał honorowy tytuł Politechniki Lubelskiej.

Panie dziekanie, jak wydział odnajduje się w nowym programie nauczania, tzw. Systemie Bolońskim? Jak Pan ocenia ten program, nowe zasady funkcjonowania wydziału?

– Ja ukończyłem studia w tradycyjny sposób i podtrzymuję to. Dlaczego? Dlatego, że System Boloński miał ułatwić wymianę studentów w ramach Unii Europejskiej natomiast, co do realizacji programów nauczania mamy zastrzeżenia. Także kraje z Europy Zachodniej zauważyły wady tego systemu i starają się go zmienić. W moim odczuciu 2 – stopniowe studia inżynierskie, czyli licencjat i studia magisterskie, bardzo spływają wiedzę studentów.

Wdrażamy ten system, ale staramy się, zwłaszcza na pierwszym stopniu zmodyfikować egzamin inżynierski tak, aby był mniej uciążliwy dla studentów, a zarazem odzwierciedlał ich wiedzę. Mam nadzieję, że w przyszłym roku będą już tego efekty i będą one widoczne zarówno wśród studentów, jak i pracodawców.

Czy zmiany, które Pan planuje będą wiązały się ze zmianami organizacyjnymi na wydziale?

– Nie planuję radykalnych zmian. Moim zadaniem jest dalsze wspomaganie i motywowanie kadry oraz studentów. Wszystko jednak zależy od liczby studentów, którzy chcą się edukować na naszym wydziale. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przydziela pieniądze dla żaków, a nie na kadre i wobec tego, w tych granicach musimy funkcjonować. Na przestrzeni ostatnich lat wzrosła liczba absolwentów, kończących nasz wydział, jednak nie możemy przyjmować więcej osób ze względu na ograniczenia lokalowe. 210 studentów na roku – jest to optymalna liczba, jaką możemy przyjmując na trzech kierunkach i obecnie mamy pełną obsadę.

Czy planujecie Państwo nowe inwestycje?

– Cały czas staramy się nadążyć za światowymi trendami w nauce, czyli do tego, do czego jesteśmy powołani. Co roku inwestujemy w nową aparaturę naukowo-badawczą. Do końca sierpnia tego roku występujemy o grant aparaturowy, który

uzupełni naszą aparaturę do analiz śladowych. Jest to poważna kwota wynosząca ok. 2 mln zł. Pracownicy wydziału prowadzą także granty naukowo-badawcze z tym, że jest coraz trudniej je pozyskiwać. W ostatnim czasie Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przesunęło dotacje raczej w kierunku aplikacji zastosowań nasyżych rozwiązań, a nie badań naukowych.

Obecnie jesteśmy m.in. uczestnikami grantu tzw. Blue Gas podpisanego w ramach konsorcjum z Zakładami Azotowymi w Puławach, Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie oraz Instytutem Nawozów Sztucznych w Puławach. Udział w tym grantcie, przekraczającym 10 mln zł, pracowników naszego wydziału jest dość znaczny.

Jak wypadła w tym roku rekrutacja na Państwa wydziale? Czy widzi Pan jakieś problemy związane z nabo-rem w przyszłości?

– Dwie osoby na jedno miejsce i ponad 210 studentów na pierwszym roku – tak wygląda tegoroczna rekrutacja. Nie odczuwamy obecnie problemów z nabo-rem, natomiast odczuwamy obniżenie

ciąg dalszy na str. 16

Prof. dr hab. inż. Janusz Ozonek

Jest absolwentem Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Po ukończeniu studiów podjął kolejno pracę w Instytucie Chemii Nieorganicznej w Gliwicach, a od 1972 r. w Instytucie Przemysłu Organicznego w Warszawie na stanowisku asystenta. W latach 1973–1975 pracował w Warszawskich Zakładach Przemysłu Nieorganicznego. W roku 1975 ukończył Studium Podyplomowe Ekonomiki Przemysłu i Informatyki na Wydziale Ekonomiki Produkcji Szkoły Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie.

W latach 1976–1980 pracował w PPH „Polskie Odczynniki Chemiczne”, Zakład Odczynników Chemicznych w Lublinie, na stanowisku technologa, a następnie kierownika Wydziału Produkcyjnego. Od 1980 r. podjął pracę w Politechnice Lubelskiej, gdzie uzyskał stopień doktora nauk technicznych.

Na Politechnice Lubelskiej kontynuuje badania zarówno o charakterze podstawowym, jak i aplikacyjnym. Duże doświadczenie naukowe i praktyczne zdobył na półrocznym stażu naukowym w Eindhoven University of Technology w Holandii. W okresie tym nawiązał współpracę z pracownikami naukowymi z Holandii, Rosji, Niemiec i Japonii. W 2003 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska. W 2013 r. został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego Politechniki Lubelskiej.

W latach 2007–2012 pełnił funkcję prodziekana ds. ogólnych, a od 2012 r. pełni funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej.

Działalność naukowo-badawcza koncentruje się na interdyscyplinarnych zagadnieniach z zakresu inżynierii środowiska. Główne obszary działalności naukowo-badawczej: wytwarzanie ozonu w plazmie nierównowagowej (niskotemperaturowej) oraz jego zastosowania w technologiach związanych z ochroną środowiska, wykorzystanie procesów zaawansowanego utleniania (Advanced Oxidation Processes) do degradacji związków endokrynnie czynnych w roztworach wodnych, dezodoryzacja gazów odlotowych metodą ozonowania i w środowisku plazmy niskotemperaturowej oraz wykorzystanie zjawiska kawitacji hydrodynamicznej do usuwania związków trudnobiodegradowalnych w wodzie i odciekach ze składowisk odpadów komunalnych.

Bierze udział w realizacji projektów celowych w ramach konkursów NCBiR, grantów zamawianych, rozwojowych oraz prac, których adresatem były m.in. zakłady przemysłowe oraz inne ośrodki naukowo-badawcze.

Dorobek naukowy obejmuje: 5 monografii, 10 patentów oraz ponad 90 artykułów o zasięgu międzynarodowym. Wypromował trzech doktorów oraz ponad 100 inżynierów i magistrów inżynierów.

Nagrodzony m.in.: Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Jest członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego; Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Lubelskiego oddziału PAN; Polskiego Towarzystwa Chemicznego; Międzynarodowego Stowarzyszenia Ozonego. Rzecznik Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego NOT.

ciąg dalszy ze str. 15

jakości kształcenia i to jest ewidentnie widoczne. Brakuje przygotowania, często podstawowego, z matematyki, fizyki i częściowo z chemii. I to utrudnia prowadzenie procesu dydaktycznego, zwłaszcza na pierwszym roku.

Podjęliśmy już działania mające na celu pomoc w uzupełnieniu braków edukacyjnych u studentów pierwszego roku. W 2012 r. funkcjonowała tzw. grupa wyrównawcza z matematyki, licząca ok. 30 osób, z których większość skorzystała z naszej oferty. Nadal będziemy podtrzymywali takie działania i starali się pomóc takim studentom. Z tego co wiem, podobne problemy mają także inne politechniki w kraju, np. na Politechnice Warszawskiej prowadzone są także zajęcia wyrównawcze dla studentów.

Czy absolwenci Państwa wydziału z łatwością odnajdują się na współczesnym rynku pracy? Jeśli nie to, co należałoby zmienić?

– Ustawa obliguje nas do śledzenia losów naszych studentów. Robimy to głównie przez internet. Daje się zauważyć, że większość absolwentów pracuje poza Lublinem, zwłaszcza zaś w zachodniej części Polski. Niewielka, ok. 10–15% grupa wy-

jeżdża za granicę, ze względów ekonomicznych. Nowe projekty unijne na lata 2014–2020 stwarzają możliwości sprzyjające rozwojowi naszych studentów oraz dalszej ich pracy zawodowej. Na przykład możliwości pozyskania bardzo nowoczesnej aparatury do analiz śladowych dla praktycznego kształcenia młodzieży. Jeśli władze tego nie wykorzystają, to możemy przegrać kolejną szansę. Wprawdzie sporo jest już zrobione, ale jednak wciąż za mało.

Poza funkcją dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska, pełni Pan także funkcję kierownika Zakładu Zaawansowanych Technik Utleniania

– Praca każdego pracownika wydziału dotyczy także badań naukowych i procesu dydaktycznego. Moja również. Dotychczasowa moja działalność na uczelni skoncentrowana była wokół procesów dotyczących ozonu i jego zastosowań. Ozon jest bardzo przyjaznym utleniaczem stosowanym w inżynierii środowiska. Poszerzyłem zakres jego zastosowań w połączeniu z innymi utleniaczami, jak woda utleniona czy ultrafiolet, wywołując w ten sposób efekt synergiczny. Do czego są potrzebne zaawansowane procesy technik utleniania? Na przykład woda pozyskiwana obecnie z ujęć po-

wierzchniowych zawiera różne związki, często endokrynnie czynne i metodami chemicznymi można zmniejszyć ich ilość w wodzie lub usunąć.

Pełniąc funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska i zarazem kierownika Zakładu Zaawansowanych Technik Utleniania staram się zawsze motywować pracowników i pomagać w ich rozwoju naukowym. Zawsze mają ze mną kontakt. Taka jest bowiem moja rola.

Co wspomina Pan z sentymentem w związku z funkcjonowaniem swojego wydziału?

– Nie pamiętam przykrych chwil związanych z uczelnią. Miłe akcenty dotyczą natomiast rozwoju mojej pracy naukowej, obron prac przez studentów, czy też sukcesów naukowych absolwentów. Bardzo cieszyłem się także z uzyskania przez wydział pełnych praw akademickich, czyli możliwości nadawania tytułu doktora i doktora habilitowanego, do czego w znacznej mierze się przyczyniłem. Wraz z koleżanką Marzeną Dudzińską przygotowywałem wnioski, a prof. Lucjan Pawłowski miał wizję rozwoju naszego wydziału.

– **Dziękuję za rozmowę.**

URSZULA KIELLER-ZAWISZA

VI Lubelskie Targi Energetyczne ENERGETICS

W dniach 19–21 listopada 2013 r. odbędą się w Lublinie VI Lubelskie Targi Energetyczne ENERGETICS. Są one jednym z najważniejszych i największych spotkań branży energetycznej w Polsce. Stanowią platformę dyskusji na tematy ważne i aktualne dla branży oraz rozwoju techniki i technologii w energetyce.

Tematyka tegorocznych targów obejmie: zagadnienia wytwarzania, przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej; maszyny i urządzenia elektryczne; przewody i łączniki, sterowanie i kontrolę; akcesoria układów automatyki; instalacje odgromowe oraz budownictwo energetyczne i oświetlenie.

Targi ENERGETICS to nie tylko wystawa, ale również liczne konferencje i prezentacje, na których poruszane są tematy aktualne dla branży takie, jak: najnowsze regulacje prawne, kierunki rozwoju branży energetycznej oraz wdrażane innowacyjne rozwiązania. W tym roku uczestnicy targów będą mogli zapoznać się również z najnowszymi rozwiązaniami w zakresie wykorzystania energii odnawialnej oraz z innowacyjnymi urządzeniami i technologiami do pozyskiwania energii z odnawialnych źródeł.

Patronat honorowy nad targami sprawuje między innymi Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Skarbu Państwa, Marszałek Województwa Lubelskiego Krzysztof Hetman, Prezydent Miasta Lublin Krzysztof Żuk, Urząd Regulacji Energetyki. Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa jest partnerem branżowym tegorocznych targów energetycznych.

Targi Energetyczne ENERGETICS 2013 odbywające się na terenie Targów Lublin SA (ul. Dworcowa 11) czynne będą dla zwiedzających:

- » w dniach 19 i 20 listopada w godzinach 9.00–17.00
- » w dniu 21 listopada w godzinach 9.00–15.00.

Po zarejestrowaniu wstęp na targi jest bezpłatny. Rejestracji można dokonać:

- » online na internetowej stronie wydarzenia,
- » w punkcie rejestracyjnym przed wejściem do hali wystawienniczej

Na stronie internetowej:

www.energetics.targi.lublin.pl,

na bieżąco są zamieszczane informacje o targach ENERGETICS oraz program targów.

A urzędy przecież powinny pomagać i być przyjazne obywatelowi...

Pracuję w budownictwie w branży sanitarnej od ponad trzydziestu lat i mogę powiedzieć, że w swoim życiu dużo już doświadczyłem. Zaczy-

nałem swoją pracę w biurze projektów, a następnie pracowałem w zakładach zajmujących się wykonawstwem i eksploatacją oraz przygotowaniem zadań inwestycyjnych wraz z nadzorem nad wykonaniem tych zadań. Obecnie prowadzę zakład wykonujący usługi w zakresie projektowania, nadzoru i wykonawstwa. W czasie mojej pracy przeżywałem różne momenty. Były odczucia satysfakcji z tytułu wykonywania tego zawodu, ale były też momenty, kiedy pytałem siebie: Co ja tutaj robię i dlaczego mnie to spotyka? Zadawałem sobie pytanie: Co ja muszę zmienić u siebie, a co powinno być zmienione w otoczeniu branży? I w tym artykule właśnie, chcę napisać o sprawach, które według mnie, a także innych moich kolegów z branży budowlanej, hamują proces budowlany.

Moim zdaniem są to elementy pochodzące głównie z niedoskonałości prawa dotyczącego budownictwa i procedur związanych z wydawaniem pozwoleń na budowę, a także procedur związanych z możliwością korzystania ze środków pomocowych. W wyniku tego „hamowania”, średni czas od zamierzenia realizacji inwestycji do wydania prawomocnego pozwolenia na budowę, trwa w Polsce ok. trzech lat. W krajach Europy Zachodniej okres ten wynosi ok. rok, a w Stanach Zjednoczonych ok. 3 miesiące. Jak to się ma w stosunku do średniego okresu życia człowieka? Trzeba powiedzieć, że u nas jest to zadziwiające! W Polsce uzyskanie pozwolenia na budowę może trwać 1/25 średniego okresu życia Polaka, a jeśli weźmiemy czynny okres pracy naszego obywatela, to zamieni się to w ułamek 1/12.

Do granic możliwości wydłużony okres załatwiania spraw formalnych, dotyczących uzyskania pozwolenia na budowę, to dopiero wstęp, do rozpoczęcia prac kosztownej budowy. Budowa może trwać – rok, dwa lub trzy lata – jeśli inwestor ma pieniądze, ale może też trwać dłużej i dłużej, aż do 40 lat, jak to dotyczy lubelskiego „Teatru w budowie”. Nie chce się wierzyć, że budowa opery lwowskiej na przełomie dziewiętnastego i dwudziestego wieku trwała niespełna trzy lata. W okresie tym dysponowano furmankami i wyciągami, a nie jak obecnie ciężarówkami i żurawiami oraz innym sprzętem, o jakim ówczesnym budowniczym się nawet nie śniło. Należy domniemywać, że w tej budowie nie przeszkadzało złe prawo budowlane i nikt zdrowo myślący.

Budownictwo było i jest gałęzią gospodarki w Polsce napędzającą rozwój innych branż, dających ludziom pracę, a także możliwość eksportu wiedzy technicznej i materiałów produkowanych w Polsce. A więc można stwierdzić, że ten, kto utrudnia, formali-

zuje, przedłuża proces budowlany rozpoczynający się od zamierzenia inwestycyjnego, przygotowania dokumentacji i realizacji – to działa przeciwko interesom obywateli i państwa polskiego. Niestety, u nas stoją za tym, skomplikowane przepisy, a następnie urzędnicy, dość często, korzystający z nich i przyjmujący asertywne stanowiska zgodne z „nadętymi” przepisami, aby nie narazić się z tytułu podjętych własnych, słusznych decyzji. Dość często w urzędach spotykamy się z sytuacjami, że zatrudniani są ludzie niekompetentni do sprawowania przypisanych funkcji, którzy w imię niby szanowania prawa nie korzystają z logiki, lecz każą sobie załączać dokumenty nikomu niepotrzebne lub udowadniające, sprawy oczywiste. A urzędy przecież powinny pomagać i być przyjazne obywatelowi, jak podkreślają w swych programach wyborczych przyszli radni i posłowie.

Co powoduje niepotrzebny marazm w budownictwie? Według mnie to m.in. wspomniane już przepisy oraz formalności, uzgadnianie dokumentacji i wydawanie pozwolenia na budowę.

Przepisy i formalności

Zgromadzenie niektórych dokumentów wydłuża okres realizacji zamierzenia inwestycyjnego. Do nich należy np. decyzja lokalizacyjna, gdyż większość miast i gmin w Polsce nie posiada aktualnego planu zagospodarowania przestrzennego, stąd konieczne jest do rozpoczęcia projektowania budowli uzyskanie takiej decyzji. Trwa to przeważnie nawet do pół roku. Stosowny urząd wydający decyzję, powołuje architekta dokumentującego zasadność budowy. Przy tym, urząd wysyła do uzgodnienia projekt przedsięwzięcia do wszystkich zainteresowanych i w ogóle niezainteresowanych instytucji oraz właścicieli urządzeń, na terenie przyszłościowej budowy. Moim zdaniem, taka procedura wydawania decyzji, powinna dotyczyć inwestycji znaczących.

Dla zadań nie mających znaczenia strategicznego, decyzje o znaczeniu nazwałbym „oczywistym” powinny być wydawane na podstawie logicznego rozpatrzenia słuszności wniosku i braku przeciwwskazań na realizację tego zadania. Dotyczyć to powinno przede wszystkim budowy sieci komunalnych – wody, kanalizacji, energetyki, gazu i telekomunikacyjnych. Powinno odnosić się także do drobnego budownictwa kubaturowego, jednorodzinnego mieszkaniowego, usługowego i zagrodowego. Wydanie decyzji lokalizacyjnych powinno być uzależnione tylko od uzyskania przez inwestora, od zarządzających mediami, właściwych warunków technicznych i uzyskania prawa do dysponowania gruntem na budowę lub do umieszczenia urządzeń. Decyzje te powinny być wydawane w zasadzie „od ręki”, a ich uprawnomocnienie powinno następować w możliwie najkrótszym czasie. Informacje o wydawanych decyzjach lokalizacyjnych powinny być podawane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczanie ich na tablicach ogłoszeń urzędu i na jego stronie internetowej.

W przypadku, gdy budowa sieci przybiera charakter komunalny, inwestor powinien mieć wsparcie prawne na realizację takiego zadania, nawet bez zgody właścicieli działek, w których konieczne jest umieszczenie urządzeń przesyłowych. Działaczą powinna specustawa podobna, jak ta, dotycząca budowy dróg. Za ewentualne szkody spowodowane budową sieci komunalnych powinny być

wypłacane przez inwestora odszkodowania. Powyższe proste rozwiązania wymagają urealnienia aktów prawnych lub zmian aktów wykonawczych, a to skutecznie skróci okres uzyskania pozwolenia na budowę dla obiektów, nie będących strategicznymi.

Drugą decyzją, którą inwestor dość często musi uzyskać to decyzja środowiskowa. Trwa to następne kilka miesięcy. Niejednokrotnie uzyskanie pozytywnej decyzji środowiskowej jest dla inwestora „drogą przez mękę”. Spotyka się przy tym opinie kreujące wyższość egzystencji fauny i flory nad egzystencją człowieka. Na szczęście, przepisy wykonawcze w tym względzie łagodnieją, chociaż spotyka się dalej żądania załączenia do dokumentacji budowlanej decyzji środowiskowej dla zadania, nie wymagającego uzyskania takiej decyzji.

Uzgadnianie dokumentacji

Większość dokumentacji uzgadniana jest przez powiaty, za pośrednictwem Zespołów Uzgodnień Dokumentacji Projektowych, będących w strukturze wydziałów geodezji. W zależności od wielkości powiatu, zespoły te są bardziej bądź mniej obciążone. Zatrudnienie w ZUDP nie zawsze odpowiada liczbie załatwianych spraw. Praca ta powinna być premiowana od liczby załatwionych tematów. Bariera ta sprawia, że czas na uzgodnienie projektu przeważnie nie jest krótszy niż miesiąc. Są ZUDP, w których projektant nie jest władny do złożenia projektu, tylko inwestor. Projektant może złożyć projekt do uzgodnienia, gdy posiada pisemne upoważnienie inwestora i wniósł opłatę 17 zł oraz opłatę od opłaty – 2,5 zł. Komu to jest potrzebne? Odpowiedź jest oczywista – tylko temu, na którego konto wpływa opłata. Żądane upoważnienie nie jest niczym uzasadnione. To, od projektanta wymaga się, aby dokumentacja była wykonana kompletnie wraz z uzgodnieniami. Gdyby ktoś się zastanowił, ile czasu i pieniędzy kosztuje zdobycie właściwego według prawa upoważnienia, to może nie wprowadziłby tak nierozsądnego przepisu.

Aby upoważnienie miało wartość dokumentu prawnego należy je potwierdzić przez organ administracji państwowej (samorządowej), a najlepiej przez notariusza, gdzie trzeba wnieść następną opłatę. Kompletny nonsens, wozic się z inwestorem po urzędach. Inwestor zleca opracowanie projektu projektantowi mającemu właściwe uprawnienia budowlane i wymaga, aby to on oddał kompletnie sporządzony i uzgodniony projekt. Dokumenty załączane do uzgodnienia świadczą zawsze o działaniu wspólnym inwestora i projektanta, i nie można domniemywać, że projektant przedkładając pismo z prośbą o uzgodnienie projektu z upoważnienia inwestora, robi to dla żartu lub przekreślenia. Za to, ponosi się opłatę i nie zdarzyło się nigdy w Polsce, aby uzgodnienie stanowiło formę przestępstwa. Żądanie dokumentów upoważniających projektanta do składania dokumentacji w ZUDP to nadinterpretacja rzeczywiście wydanych bezmyślnie przepisów.

Bywają też inne okoliczności nie przyjęcia do uzgodnienia projektu, na przykład w wyniku przekształceń elektronicznych występuje na mapie mało widoczny numer działki lub pieczętki. Projektant mówi: – „Załączam oryginalną mapę, tam jest numer działki”, ewentualnie: – „Mogę poprawić czytelność tej działki, a pieczętki przystawimy z geodetą wyraźne”. Niestety, odpowiedź to: – „Wymienić rysunki i nie ma poprawek”. Wiąże się to ze stratą czasu i kosztami. Trzeba, niekiedy jeszcze raz rysować i użyć innego sprzętu do obróbki. A można by to poprawić. Ale nie! Monopol na usługę mówi: – „Gdyby pan nie dyskutował, to byśmy przyjęli”.

Czas wdrożenia projektu do realizacji oddala się również przez podwójne uzgadnianie projektu. Jedno dokonuje się w czasie

uzgodnień na ZUDP, a drugie uzgodnienie trzeba uzyskać ponownie po skompletowaniu projektu. Drugie uzgodnienie może być zasadne tylko u właściciela urzędu, którego dotyczy projekt. Podwójne uzgodnienia stosowane są przeważnie w branży drogowej. Upoważniona przez zarządcę drogi osoba uzgadniająca na ZUDP lokalizację inwestycji w pasie drogowym, powinna ewentualne wymagania, dotyczące drogi wpisać do protokołu ZUDP – dokumentu stanowiącego integralną część dokumentacji projektowej. Ponowne uzgodnienia, to niepotrzebna strata czasu i pieniędzy zarówno dla projektanta, jak i osób je wykonujących. Należy podkreślić, że na okoliczność prowadzenia robót w pasach drogowych wydawane są dla inwestora, przez zarządzającego drogą, stosowne decyzje, w których zawarte są uwarunkowania, dotyczące prowadzenia robót.

Spotkałem się też z ciekawym przypadkiem nie uzgodnienia dokumentacji, na wykonanie dodatkowego przyłącza kanalizacyjnego o długości 4 m, z istniejącego budynku, podłączonego od dawna do wodociągu i kanalizacji. W budynku tym, w piwnicy adaptowano pomieszczenie na salę wykładową i stąd konieczne stało się zamontowanie umywalki. Ponieważ do wewnętrznej kanalizacji było kilkadziesiąt metrów, to postanowiono doprojektować przykanalik do przebiegającego zaraz za ścianą przyłącza kanalizacyjnego. Wodę do umywalki przeprowadzono po cokole ściany w piwnicy. Nie wiadomo, po co MPWiK wydało warunki na przyłącze wodociągowe i kanalizacyjne. Mnie zlecono tylko wykonanie projektu kanalizacji. Przedłożyłem projekt kanalizacji do uzgodnienia. Po dwóch tygodniach stwierdzono brak podstaw do uzgodnienia, bo nie ma rozrysowanego punktu zabezpieczenia antyskażeniowego przyłącza wodociągowego. Tłumaczyłem, że nie zlecono mi projektu przyłącza wodociągowego, bo inwestor nie ma potrzeby jego budować. Przyłącze wodociągowe o średnicy $\varnothing=80$ mm ze studnią wodomierzową istnieje od kilkadziesiąt lat i ja nie wprowadzam, w tym względzie żadnych zmian. Na nic się zdało moje tłumaczenie, nie uzgodniono projektu, bo nie ma w nim rozrysowanego miejsca montażu zaworu antyskażeniowego. Jakże aktualne jest powiedzenie, „co ma piernik do wiatraka”, ale osoby uzgadniające, tego powiedzenia nie znają.

Wydawanie pozwolenia na budowę

Trwa do 60 dni i uprawomocnienie – to razem dwa i pół miesiąca. Skrócenie tego okresu jest możliwe tylko w wyniku bezwzględnego zajęcia się sprawą. Zapewnić to powinna odpowiednia obsada wydziałów budownictwa i architektury urzędów powiatowych, dostosowana do liczby załatwianych spraw. Najdłużej wydaje się decyzje pozwolenia na budowę dla zadań tzw. liniowych. Wiąże się to z prowadzeniem robót w działkach nie będących własnością inwestora. Za zgody na prowadzenie robót w działkach obcych odpowiadać powinien tylko inwestor, który przedkłada takie oświadczenie. Niestety, organ wydający pozwolenie na budowę przeprowadza ponownie badanie (wyrażenia zgody) oparte na korespondencji z zainteresowanymi, według procedury skutecznego doręczenia korespondencji, co przy dużej liczbie właścicieli działek obcych, przeciąga się w czasie. Według mnie, w tym temacie należałoby sprawę uprościć. Organ wydający pozwolenie na budowę powinien oprzeć się na oświadczeniu inwestora o prawie dysponowania gruntem. W decyzji powinna znaleźć się klauzula, że inwestor odpowiada za skutki wynikłe z oświadczenia prawa do dysponowania gruntem w obszarze budowy. Organ wydający pozwolenie na budowę może powiadamiać właścicieli nieruchomości w kwestii formalnej, bez procedury prawnego badania wyrażania zgody na przebieg sieci. W przypadku jakichkolwiek

odwołań zainteresowanych, organ powinien kierować sprawę do ponownych uzgodnień z inwestorem. Należałoby również dopuścić możliwość wydania decyzji pozwolenia na budowę dla części zadania, gdy zostaną stwierdzone warunki możliwości wykonywania częściowo zadania, które spełnia oczekiwania zainteresowanych i może być w części przekazane do użytkowania. Doprowadziłyby to do skutecznego eliminowania blokady całego zadania przez osobę protestującą – niejednokrotnie bez uzasadnienia.

Istnieją też inne bariery wydłużania pozwolenia na budowę, np. w czasie wykonywania projektu po sporządzeniu mapy dla celów projektowych zmieniły się stosunki własnościowe działek wskutek podziału lub sprzedaży. Miałem taki przypadek, że kompletny i uzgodniony projekt przedstawiony do wydania pozwolenia na budowę, proponowano mi wykonać na nowo, łącznie z mapą dla celów projektowych, bo nie zgadzają się działki i właściciele. W czasie prowadzenia prac projektowych zostały podzielone dwie działki i nastąpiła zmiana właścicieli. Nie miałem o tym żadnej wiedzy. Przedstawiłem, wydałoby się aktualny wypis działek, wydany przez to samo starostwo, które wydaje pozwolenie na budowę, a tu okazuje się, że architektura ma jeszcze bardziej aktualny z dnia wczorajszego. Nie zmieniło to generalnie projektu kanalizacji, ale ja jako projektant musiałem poprawiać granice działek w porozumieniu z geodetą i geodezją. Uzyskiwać zgodę nowych właścicieli, mimo, że miałem oświadczenie wójta gminy o prawie dysponowania gruntem. Ten wymóg uważam, za nie-

konieczny, gdyż nie było żadnego sprzeciwu, jak również była uzyskana zgoda wcześniej od właścicieli działek niepodzielonych. Moim zdaniem, powinno być uznane zobowiązanie wcześniejszego właściciela, dotyczące zamiarów budowlanych na działce niepodzielonej, jako przechodzące na nowych właścicieli. Słyszałem też o wstrzymaniu wydania pozwolenia na budowę spowodowane brakiem operatu wodno-prawnego. Operat wodno-prawny i wydanie na jego podstawie pozwolenia wodno-prawnego miało być konieczne ze względu na spływ wód deszczowych do rzeczki z remontowanego mostu, utwardzanego kostką, na drodze lokalnej do gospodarstwa rolnego. Zdziwienie osoby ubiegającej się o pozwolenie na budowę innego obiektu, z tego powodu, było wielkie. Do tej pory ten sam deszcz spływał z działki i istniejącego nieutwardzonego mostu do rzeczki bez operatu wodno-prawnego, a teraz, gdy zachodzi potrzeba remontu mostu musi być operat wodno-prawny. Od bezsensownego postanowienia odstąpiono, ale wieść o rzuconej „kłodzie” i wydłużeniu okresu wydania pozwolenia na budowę rozeszła się.

O następnych przeszkodach utrudniających pracę w budownictwie napiszemy w kolejnym wydaniu naszego biuletynu. Zapraszamy także Państwa do zaprezentowania swoich opinii na ten temat.

mgr inż. ZENON MISZTAŁ

Lotnisko i wokół lotniska – III Szczyt Lotniczy

W dniach 27–28 czerwca 2013 r. odbył się we Wrocławiu III Szczyt Lotniczy „Nowoczesne porty lotnicze. Infrastruktura lotniskowa i okołolotniskowa”.

W gronie specjalistów związanych z transportem lotniczym przedyskutowano i oceniono aktualny stan rozwoju lotnisk i infrastruktury okołolotniskowej (logistyczne strefy okołolotniskowe) oraz perspektywy rozwoju transportu lotniczego w Polsce, w kontekście coraz większej integracji Polski z Unią Europejską. Na konferencji poruszano m. in. następujące tematy: kryteria oceny portów lotniczych przez linie lotnicze; planowanie finansowe i ocena efektywności inwestycji w zwiększeniu potencjału lotnisk; rozwój stref okołolotniskowych. Przedstawiono także wybrane problemy projektowe, wykonawcze i eksploatacyjne współczesnych betonowych nawierzchni lotniskowych oraz temat: „Otoczenie społeczno-gospodarcze portu lotniczego, a popyt na usługi w przewozach pasażerskich”. Mówiono o ocenie nośności nawierzchni lotniskowych na podstawie impulsowych testów dyna-

micznych oraz o koncepcji nowego wskaźnika oceny narodowych rynków lotniczych – SIRYL.

Uczestnicy III Szczytu Lotniczego 2013 mogli zapoznać się z nowymi technologiami i trendami w tworzeniu infrastruktury lotniskowej oraz przykładami budowy logistycznych stref okołolotniskowych wraz z czynnikami wpływającymi na ich powstawanie.

W konferencji uczestniczyło ponad sto osób reprezentujących polskie porty lotnicze, środowiska naukowe i samorządowe. Lublin reprezentowany był przez prezesów Portu Lotniczego Lublin – Krzysztofa Wójtowicza

i Grzegorza Krzowskiego oraz Jerzego Ekierta z SITK RP Oddział Lublin, który wygłosił referat pt. „Komplementarność naziemnych systemów transportowych z lotniczym”. Organizatorem konferencji było Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Rzeczypospolitej Polskiej – Sekcja Lotnicza oraz Regionalny Związek Portów Lotniczych.

Aktualne zestawienie operacji lotniczych i obsłużonych pasażerów już z Portem Lotniczym Lublin w roku 2013 (27 czerwca 2013, Wrocław)

JERZY EKIERT

Puławska Marina podbija serca turystów...

Puławy mogą pochwalić się jednym z najnowocześniejszych portów rzecznych w Polsce. Został on wybudowany w wyniku realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, projekt „Wykorzystanie walorów rzeki Wisły w celu budowy wspólnego produktu turystycznego przez Kazimierz Dolny, Puławy i Janowiec”.

Na terenie należącym do dawnego portu rzeczno-żeglarskiego w Puławach, powstał nowoczesny i uważany za najładniejszy tego typu obiekt nad Wisłą. Zastosowane rozwiązania i dobrze wyposażone zaplecze stwarzają dogodne warunki dla turystów oraz turystyki wodnej.

» W części portowej, przy dwóch pływających pomostach zamocowanych do dąbów mogą cumować jednocześnie dwa statki żeglugi wiślanej. Do pomostów doprowadzona jest energia elektryczna i woda. Natomiast w części jachtowej mariny może cumować do 50 jednostek. Tutaj także, do kei jachtowej, doprowadzono wodę i energię elektryczną – podkreśla Leszek Boguta, zastępca dyrektora RZGW w Warszawie Zlewni Wisły lubelskiej i Bugu granicznego z siedzibą w Puławach.

Pomosty są oświetlone i wyposażone w niezbędny sprzęt ratowniczy. W północnej części basenu jachtowego umieszczony jest slip z wciągarką.

» Część jachtową i portową rozdziela zwodzony most, pod którym mogą przepływać jednostki o dowolnej wysokości masztu – dodaje L. Boguta.

W części portowej usytuowano dwa hangary, z których jeden przeznaczony jest do przechowywania i zimowania jachtów oraz łodzi, a w drugim umieszczona jest

m.in. wypożyczalnia sprzętu pływającego z warsztatem szkutniczym i ze specjalistycznymi przyczepami do transportu łodzi. Nad slipem znajduje się 5-tonowy dźwig, ustawione są stojaki do wypożyczalni kajaków oraz sprzęt do mycia jachtów i łodzi. W tej części puławskiego portu znajduje się także siedziba WOPR i Policji Wodnej.

Przy wejściu do portu umieszczona jest podświetlana wieża widokowa z obszernym tarasem. Jej bryła swoją formą nawiązuje do wzoru łodzi żaglowej z elementem dekoracyjnym wzorowanym na olinowaniu żagla.

Stronę zachodnią Mariny Puławy stanowią dwa place zabaw dla dzieci i siłownia na świeżym powietrzu. Za placem rekreacyjnym dla maluchów umieszczono budynek recepcyjny campingu z zapleczem socjalno-sanitarnym. Camping II kategorii wyposażony jest w wydzielone stanowiska, oddzielone od siebie zielenią oraz punktami poboru prądu dla 20 kamperów. Należy dodać, że przy wjeździe na teren Mariny Puławy, znajduje się piętrowy parking dla 100 samochodów.

Wzdłuż południowo-zachodniej części mariny poprowadzono ścieżkę rowerową, prowadzącą do wieży widokowej oraz Kazimierza Dolnego. Cały teren Mariny Puławy jest oświetlony, ogrodzony i całodobowo nadzorowany.

(ELLE)

Warto wiedzieć...

Umowa inicjująca rozbudowę puławskiego portu, bulwaru nadwiślańskiego, a także przystani w Kazimierzu i Janowcu została podpisana w październiku 2010 roku. Całkowity koszt projektu to około 66 milionów złotych, z tego blisko 40 milionów pochodziło z programu Innowacyjna Gospodarka. W momencie podpisywania umowy był to dopiero drugi projekt na Lubelszczyźnie współfinansowany z tego programu. Okres realizacji obejmował lata 2010–2012. Celem głównym projektu, w ramach którego powstała Marina Puławy, było stworzenie na terenie Puław, Kazimierza Dolnego i Janowca konkurencyjnych oraz innowacyjnych produktów turystycznych. Jedną z nich była perspektywa uruchomienia m.in. regularnej żeglugi pasażerskiej pomiędzy miastami partnerskimi, w tym połączeń na zasadach tzw. taksówek wodnych czy tramwajów wodnych.

Zintegrowanie trzech miejscowości w zakresie kreowania wspólnego produktu turystycznego przyczynia się do zwiększenia liczby osób korzystających z żeglugi rzecznej na trasach Puławy-Kazimierz Dolny, Kazimierz Dolny-Janowiec oraz zwiększenia ruchu turystycznego regionu.

Kto jest kim w lubelskim budownictwie

inż. Andrzej Leniak

Urodził się 9.01.1944 r. w Lublinie. W 1963 r. ukończył Technikum Geodezyjno – Drogowe w Lublinie uzyskując tytuł technika drogowego.

Od 1964 r. do 1973 r. pracował na PKP w Oddziale Zmechanizowanych Robót Drogowych w Radomiu przy budowie i remontach mostów kolejowych na stanowiskach: majstra, kierownika budowy i kierownika grupy kapitalnych remontów mostów i podtorza.

W roku 1973 ukończył studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie na Wydziale budownictwa lądowego, uzyskując tytuł inżyniera budownictwa drogowego.

W latach 1973–1987 pracował w Pracowni Projektowej funkcjonującej przy Dyrekcji Okręgowej Dróg Publicznych w Lublinie na stanowisku starszego asystenta, projektanta i kierownika zespołu projektowego. Opracował około 150 projektów mostów i wiaduktów.

W 1980 r. i 1981 r. przebywał na kontrakcie w Iraku, w ramach współpracy z firmą Polservis, gdzie pracował na stanowisku projektanta w brazylijskiej firmie Mendes Junior Company, która budowała linię kolejową Bagdad – Al Qaim o długości 380 km oraz odcinek 120 km drogi szybkiego ruchu Nr 1 (Hit Section). Zajmował się projektowaniem obiektów inżynierskich.

Od 1987 r. do 1989 r. pracował w Centralnym Biurze Projektowo-Badawczym Dróg i Mostów „TRANSPROJEKT” w Warszawie w Samodzielnym Zespole Nadzoru Inwestorskiego na stanowisku inspektora nadzoru. Nadzorował budowy mostów i wiaduktów na terenie woj. lubelskiego.

Od 1989 r. prowadzi własną firmę DrogMost Lubelski, która zajmuje się projektowaniem, budową i nadzorowaniem obiektów komunikacyjnych. Uczestniczył w opracowaniu m.in. projektów obwodnicy m. Kraśnik, obwodnicy m. Gorajec oraz koncepcji programowej i STEŚ drogi krajowej S-17 na odcinku Zamość – Hrebennie. Współuczestniczył w opracowaniu projektu obwodnicy m. Lublin drogą S-12/17.

Posiada uprawnienia do kierowania i projektowania mostów. Jest rzeczoznawcą SITK.

W latach 1957–1963 był czynnym członkiem Związku Harcerstwa Polskiego w Lublinie, hufiec Lublin – Miasto. Posiada stopień podharcmistra.

Od 1964 r. do 2000 r. był członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji i brał czynny udział w pracach lubelskiego oddziału.

Jest członkiem Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej od założenia do dziś i pełnił różne funkcje w Zarządzie Oddziału Rzeszowsko-Lubelskiego.

Od 2001 r. był członkiem zespołu organizacyjnego Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z ramienia Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej. Od momentu powołania LOIB bierze czynny udział w jej pracach. W pierwszej kadencji był delegatem na Krajowy Zjazd PIIB i członkiem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIB. W drugiej i trzeciej kadencji LOIB został wybrany na okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej i pełni funkcję koordynatora rzeczników.

Za działalność społeczną i zawodową odznaczony m.in. Złotą i Srebrną Odznaką PIIB, Honorową Odznaką Zasłużony dla Drogownictwa, Srebrną Odznaką SITK.

mgr inż. Ryszard Koźmian

Urodził się 16.10.1933 r. w Łodzi. W 1952 r. uzyskał dyplom technika elektryka w łódzkiej Państwowej Szkole Techniczno-Przemysłowej. Pracę zawodową rozpoczął w Fabryce Ołówków w Pruszkowie k/Warszawy, zgodnie z nakazem pracy.

W roku 1955 podjął pracę w Centralnym Zarządzie Przemysłu Wyrobów Drzewnych w Warszawie, gdzie objął stanowisko starszego inżyniera energetyki.

Sprawował nadzór nad funkcjonowaniem 60 zakładów w kraju.

Następnie w roku 1956 r. rozpoczął pracę w PPIMUEB Elektromontaż Nr 2 w Katowicach, jako elektromonter. W latach 1957–1961 pracował w elektrowni Zakładów Chemicznych „Oświęcim” na stanowisku elektromontera automatyki.

W 1961 r. przeniósł się do łódzkiego Elektromontażu, do tzw. grupy ruchowej. Stąd został oddelegowany na budowę Zakładów Górniczo – Hutniczych Zębice w Zębcu k/Starachowic. W 1963 r. przeszedł do pracy w Zakładach Górniczo – Hutniczych Zębice na stanowisko Głównego Energetyka. Zajmował się zabezpieczeniem bezusterkowego funkcjonowania kopalni odkrywkowej.

W 1968 r. podjął pracę w Kopalni Siarki „Siarkopol” w Grzybowie na stanowisko sztygara oddziałowego Oddziału Elektrycznego.

W latach 1973–1978 studiował zaocznie na Politechnice Świętokrzyskiej na Wydziale Elektrycznym uzyskując dyplom inżyniera elek-

tryka. Od 1973 r. do 1976 r. pracował dodatkowo jako starszy asystent projektanta w chorzowskim „Bipropokopie”.

Od 1980 r. rozpoczął pracę na budowie Kopalni Bogdanka na stanowisku nadsztygara ds. elektrycznych i energetycznych urządzeń dołowych oraz powierzchniowych. W latach 1980–1991 pracował także jako starszy asystent projektanta w Głównym Biurze Studiów i Projektów Górniczych w Katowicach. W 1995 r. przeszedł na emeryturę górniczą.

W 2013 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach. Praca magisterska podobnie, jak inżynierska dotyczyła stanów nieustalonych maszyn synchronicznych.

Jest współzałożycielem i wiceprezesa Towarzystwa Gospodarki Energetycznej w Lublinie. Absolwent podyplomowych studiów na Politechnice Warszawskiej z zakresu: Ciepłownictwa i Ogrzewnictwa z Auditingiem Energetycznym (2006 r.)

Posiada pełne uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami elektrycznymi (1994 r.).

Ma uprawnienia audytora i certyfikatora Zrzeszenia Audytorów Energetycznych w Warszawie. Jest rzeczoznawcą SEP z zakresu: energetyki przemysłowej, elektrotechniki górniczej oraz instalacji i urządzeń elektrycznych.

Pełni funkcję przewodniczącego Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej powołanej przez Urząd Regulacji Energetyki w Warszawie.

Za działalność zawodową odznaczony m.in. Orderem Sztandaru Pracy II klasy; Złotym, Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi; Złotą Odznaką „Zasłużony dla energetyki” oraz Srebrną Odznaką „Zasłużony dla górnictwa PRL”.

HARMONOGRAM SZKOLEŃ DLA CZŁONKÓW LOIB W II PÓŁROCZU 2013

TEMATYKA SZKOLENIA	DATA SZKOLENIA	GODZINA I MIEJSCE SZKOLENIA
WIELOBRANŻOWE		
Specyfikacje Techniczne Wykonania i Odbioru Robót – znaczenie w procesie inwestycyjnym, powiązanie z dokumentami przetargowymi, najczęściej popełniane błędy. Prowadzący – Maciej Sikorski, ORGBUD Poznań	23 września 2013	LUBLIN Restauracja „Koncertowa” w Lublinie ul. Kaprysowa 4 godz. 10.00–15.00
Porównanie kosztów budownictwa pasywnego oraz energooszczędnego z technologią tradycyjną, przegląd dostępnych rozwiązań niskoenergetycznych, wpływ zastosowanych rozwiązań na koszty eksploatacji obiektów. Nowe warunki techniczne a projektowanie budynków niskoenergetycznych NF40 i pasywnych NF15 zgodnie z wymaganiami NFOŚiGW. Prowadzący – Maciej Sikorski, ORGBUD Poznań	20 listopada 2013	
Wymagania ochrony środowiska podczas wykonywania robót budowlanych: 1. Wytwarzanie, gospodarowanie oraz segregacja odpadów z placu budowy /np. gruz (cegłany, betonowy), piasek, papy, szkło, papier itd./ w świetle nowych uregulowań ustawy o odpadach. 2. Przemieszczanie mas ziemnych. 3. Roboty ziemne zmieniające stosunki wodne. 4. Odwadnianie obiektów i wykopów budowlanych. 5. Roboty wykonywane w pobliżu drzew oraz wycinka drzew. 6. Próchnicza warstwa gleby. Prowadząca – Ewa Boguta, Urząd Miasta Lublin	17 października 2013	
Wykonanie robót ziemnych na gruntach słabych, wysadzinowych i podmokłych: 1. Wymogi stawiane podłożu i konstrukcji nasypów. 2. Warunki ogólne wykonawstwa dla podłoża i jego wzmocnienia. 3. Przemarzanie i mrozoodporność z kryteriami wysadzinowości. 4. Ocena nośności i stateczności podłoża. 5. Metody wzmocnienia słabych podłoży. 6. Sprawdzanie na budowie wytrzymałości gruntów w tym organicznych i osiadania. 7. Zasady budowy nasypów ze zbrojeniem w podstawie. 8. Posadowienie rurociągów na znacznych głębokościach przy zaleganiu w podłożu warstw słabych. 9. Wykonawstwo robót fundamentowych związanych z posadowieniem fundamentów i konstrukcji drogowych z głębiej zalegającą w podłożu warstwą słabą z uwzględnieniem procedury EBGeo i BS 8006. 10. Nośność słabych podłoży z systemami geokomórkowymi. 11. Zasady wbudowywania geosyntetyków w nasypy jako „poduszki”. 12. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót fundamentowych – dla wykonawców i służb inwestycyjnych. Prowadzący – Piotr Jermołowicz, Politechnika Szczecińska	2 grudnia 2013	
Operaty wodno-prawne oraz przygotowanie wniosku do uzyskania pozwolenia wodno-prawnego dla inwestycji infrastrukturalnych w aspekcie wymogów Prawa Wodnego. Prowadząca – mgr inż. Iwona Koza, RZGW Warszawa	10 grudnia 2013	
Rzeczoznawstwo – aktualny stan prawny – pojęcie rzeczoznawcy budowlanego i stowarzyszeniowego: – zakres praw i obowiązków, – wykonywanie opinii i ekspertyz. Prowadzący – dr inż. Wiesław Nurek, Politechnika Lubelska	30 października 2013	
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
Sposoby posadowienia obiektów budowlanych w trudnych warunkach geotechnicznych: 1. Wyjaśnienie pojęcia „trudne warunki geotechniczne”. 2. Sposoby posadowienia obiektów budowlanych. 3. Posadowienie bezpośrednie. 4. Wybrane metody wzmocnienia fundamentów: a. metody tradycyjne (poszerzanie, podbijanie, wymiana, podtrzymywanie, zastosowanie studni opuszczanych), b. nowoczesne metody wzmocnienia (iniekcja niskociśnieniowa filtracyjna, mikropale iniekcyjne, wysokociśnieniowa iniekcja strumieniowa JET GROUTING). Prowadząca – Dorota Rybaczuk, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie	1 października 2013	LUBLIN Restauracja „Koncertowa” w Lublinie ul. Kaprysowa 4 godz. 10.00–15.00

SANITARNA		
Ocena efektywności energetycznej kotłów i instalacji grzewczych w kontekście wymagań ustawy Prawo budowlane. Maksymalna liczba uczestników – 30 os. Konieczna wcześniejsza rejestracja. <i>Prowadzący – mgr inż. Leszek Stawski, Urząd Dozoru Technicznego w Lublinie</i>	10 października 2013	LUBLIN Biuro LOIIB w Lublinie ul. Bursaki 19 sala 03 parter godz. 10.00–15.00
BRANŻA ELEKTRYCZNA		
Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Analiza ryzyka szkód piorunowych. <i>Prowadzący – prof. Andrzej Sowa, Politechnika Białostocka</i>	23 października 2013	LUBLIN Biuro LOIIB w Lublinie ul. Bursaki 19 sala 03 parter godz. 10.00–15.00
Ochrona odgromowa odnawialnych źródeł energii. <i>Prowadzący – prof. Andrzej Sowa, Politechnika Białostocka</i>	13 listopada 2013	
BRANŻA WODNO-MELIORACYJNA		
Wpływ wilgotności gleb na ewapotranspirację i plonowanie użytków rolnych w warunkach suszy meteorologicznej – dr hab. Jan Szajda, prof. ndzw. Rewitalizacja systemu wodnego kanału Wieprz-Krzna – dr Stanisław Jakimiuk Założenia do programów przeciwpowodziowych Górnej i Środkowej Wisły – dr inż. Andrzej Pichla	6 listopada 2013	LUBLIN Restauracja „FIESTA” w Lublinie ul. Prusa 8 godz. 8.30–15.30
WIELOBRANŻOWE		
Porównanie kosztów budownictwa pasywnego oraz energooszczędnego z technologią tradycyjną, przegląd dostępnych rozwiązań niskoenergetycznych, wpływ zastosowanych rozwiązań na koszty eksploatacji obiektów. Nowe warunki techniczne a projektowanie budynków niskoenergetycznych NF40 i pasywnych NF15 zgodnie z wymaganiami NFOŚiGW. <i>Prowadzący – Maciej Sikorski, ORGBUD Poznań</i>	21 listopada 2013	BIAŁA PODLASKA Białskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00
Wymagania ochrony środowiska podczas wykonywania robót budowlanych: 1. Wytwarzanie, gospodarowanie oraz segregacja odpadów z placu budowy /np. gruz (cegłany, betonowy), piasek, papy, szkło, papier itd./ , w świetle nowych uregulowań ustawy o odpadach. 2. Przemieszczanie mas ziemnych. 3. Roboty ziemne zmieniające stosunki wodne. 4. Odwadnianie obiektów i wykopów budowlanych. 5. Roboty wykonywane w pobliżu drzew oraz wycinka drzew. 6. Próchnicza warstwa gleby. <i>Prowadząca – Ewa Boguta, Urząd Miasta Lublin</i>	14 października 2013	
Specyfikacje Techniczne Wykonania i Odbioru Robót – znaczenie w procesie inwestycyjnym, powiązanie z dokumentami przetargowymi, najczęściej popełniane błędy. <i>Prowadzący – Maciej Sikorski, ORGBUD Poznań</i>	26 września 2013	
Wykonanie robót ziemnych na gruntach słabych, wysadzinowych i podmokłych: 1. Wymogi stawiane podłożu i konstrukcji nasypów. 2. Warunki ogólne wykonawstwa dla podłoża i jego wzmocnienia. 3. Przemarzanie i mrozoodporność z kryteriami wysadzinowości. 4. Ocena nośności i stateczności podłoża. 5. Metody wzmocnienia słabych podłoży. 6. Sprawdzanie na budowie wytrzymałości gruntów w tym organicznych i osiadania. 7. Zasady budowy nasypów ze zbrojeniem w podstawie. 8. Posadowienie rurociągów na znacznych głębokościach przy zaleganiu w podłożu warstw słabych. 9. Wykonawstwo robót fundamentowych związanych z posadowieniem fundamentów i konstrukcji drogowych z głębiej zalegającą w podłożu warstwą słabą z uwzględnieniem procedury EBGE0 i BS 8006. 10. Nośność słabych podłoży z systemami geokomórkowymi. 11. Zasady wbudowywania geosyntetyków w nasypy jako „poduszki”. 12. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót fundamentowych – dla wykonawców i służb inwestycyjnych. <i>Prowadzący – Piotr Jermołowicz, Politechnika Szczecińska</i>	3 grudnia 2013	

BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Sposoby posadowienia obiektów budowlanych w trudnych warunkach geotechnicznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wyjaśnienie pojęcia „trudne warunki geotechniczne”. Sposoby posadowienia obiektów budowlanych. Posadowienie bezpośrednie. Wybrane metody wzmocnienia fundamentów: <ol style="list-style-type: none"> metody tradycyjne (poszerzanie, podbijanie, wymiana, podtrzymywanie, zastosowanie studni opuszczanych), nowoczesne metody wzmocnienia (iniekcja niskociśnieniowa filtracyjna, mikropale iniekcyjne, wysokociśnieniowa iniekcja strumieniowa JET GROUTING). <p><i>Prowadząca – Dorota Rybaczuk, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie</i></p>	4 października 2013	<p>BIAŁA PODLASKA Białskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00</p>
BRANŻA ELEKTRYCZNA		
<p>Energooszczędne oświetlenie drogowe. Technologie oparte o lampy wysokoprężne i półprzewodnikowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> aktualny stan prawny normatywów i unijnej strategii efektywności energetycznej, postęp technologiczny opraw oświetlenia drogowego ze źródłami światła LED, informacja o rozwiązaniach konstrukcyjnych sprzętu oświetleniowego Grupy Schreder CIE Belgia, warunki racjonalnej eksploatacji i konserwacji sprzętu oświetleniowego. <p><i>Prowadzący – Stanisław Pieniążek, firma Schreder</i></p>	8 października 2013	<p>BIAŁA PODLASKA Białskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00</p>
WIELOBRANŻOWE		
<p>Porównanie kosztów budownictwa pasywnego oraz energooszczędnego z technologią tradycyjną, przegląd dostępnych rozwiązań niskoenergetycznych, wpływ zastosowanych rozwiązań na koszty eksploatacji obiektów. Nowe warunki techniczne a projektowanie budynków niskoenergetycznych NF40 i pasywnych NF15 zgodnie z wymaganiami NFOŚiGW.</p> <p><i>Prowadzący – Maciej Sikorski, ORGBUD Poznań</i></p>	14 listopada 2013	<p>CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00</p>
<p>Wymagania ochrony środowiska podczas wykonywania robót budowlanych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wytwarzanie, gospodarowanie oraz segregacja odpadów z placu budowy /np. gruz (cegłany, betonowy), piasek, papy, szkło, papier itd./, w świetle nowych uregulowań ustawy o odpadach. Przemieszczanie mas ziemnych. Roboty ziemne zmieniające stosunki wodne. Odwadnianie obiektów i wykopów budowlanych. Roboty wykonywane w pobliżu drzew oraz wycinka drzew. Próchnicza warstwa gleby. <p><i>Prowadząca – Ewa Boguta, Urząd Miasta Lublin</i></p>	16 października 2013	
<p>Specyfikacje Techniczne Wykonania i Odbioru Robót – znaczenie w procesie inwestycyjnym, powiązanie z dokumentami przetargowymi, najczęściej popełniane błędy.</p> <p><i>Prowadzący – Maciej Sikorski, ORGBUD Poznań</i></p>	25 września 2013	
<p>Wykonanie robót ziemnych na gruntach słabych, wysadzinowych i podmokłych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wymogi stawiane podłożu i konstrukcji nasypów. Warunki ogólne wykonawstwa dla podłoża i jego wzmocnienia. Przemarzanie i mrozoodporność z kryteriami wysadzinowości. Ocena nośności i stateczności podłoża. Metody wzmocnienia słabych podłoży. Sprawdzanie na budowie wytrzymałości gruntów w tym organicznych i osiadania. Zasady budowy nasypów ze zbrojeniem w podstawie. Posadowienie rurociągów na znacznych głębokościach przy zaleganiu w podłożu warstw słabych. Wykonawstwo robót fundamentowych związanych z posadowieniem fundamentów i konstrukcji drogowych z głębiej zalegającą w podłożu warstwą słabą z uwzględnieniem procedury EBGeo i BS 8006. Nośność słabych podłoży z systemami geokomórkowymi. Zasady wbudowywania geosyntetyków w nasypy jako „poduszki”. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót fundamentowych – dla wykonawców i służb inwestycyjnych. <p><i>Prowadzący – Piotr Jermołowicz, Politechnika Szczecińska</i></p>	4 grudnia 2013	

BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Sposoby posadowienia obiektów budowlanych w trudnych warunkach geotechnicznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wyjaśnienie pojęcia „trudne warunki geotechniczne”. Sposoby posadowienia obiektów budowlanych. Posadowienie bezpośrednie. Wybrane metody wzmocniania fundamentów: <ol style="list-style-type: none"> metody tradycyjne (poszerzanie, podbijanie, wymiana, podtrzymywanie, zastosowanie studni opuszczanych), nowoczesne metody wzmocniania (iniekcja niskociśnieniowa filtracyjna, mikropale iniekcyjne, wysokociśnieniowa iniekcja strumieniowa JET GROUTING). <p><i>Prowadząca – Dorota Rybaczuk, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie</i></p>	3 października 2013	CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00
BRANŻA ELEKTRYCZNA		
<p>Energooszczędne oświetlenie drogowe. Technologie oparte o lampy wysokoprężne i półprzewodnikowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> aktualny stan prawny normatywów i unijnej strategii efektywności energetycznej, postęp technologiczny opraw oświetlenia drogowego ze źródłami światła LED, informacja o rozwiązaniach konstrukcyjnych sprzętu oświetleniowego Grupy Schreder CIE Belgia, warunki racjonalnej eksploatacji i konserwacji sprzętu oświetleniowego. <p><i>Prowadzący – Stanisław Pieniżek, firma Schreder</i></p>	7 października 2013	CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00
WIELOBRANŻOWE		
<p>Porównanie kosztów budownictwa pasywnego oraz energooszczędnego z technologią tradycyjną, przegląd dostępnych rozwiązań niskoenergetycznych, wpływ zastosowanych rozwiązań na koszty eksploatacji obiektów. Nowe warunki techniczne a projektowanie budynków niskoenergetycznych NF40 i pasywnych NF15 zgodnie z wymaganiami NFOŚiGW.</p> <p><i>Prowadzący – Maciej Sikorski, ORGBUD Poznań</i></p>	15 listopada 2013	ZAMOŚĆ LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00
<p>Wymagania ochrony środowiska podczas wykonywania robót budowlanych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wytwarzanie, gospodarowanie oraz segregacja odpadów z placu budowy /np. gruz (cegłany, betonowy), piasek, papy, szkło, papier itd./, w świetle nowych uregulowań ustawy o odpadach. Przemieszczanie mas ziemnych. Roboty ziemne zmieniające stosunki wodne. Odwadnianie obiektów i wykopów budowlanych. Roboty wykonywane w pobliżu drzew oraz wycinka drzew. Próchnicza warstwa gleby. <p><i>Prowadząca – Ewa Boguta, Urząd Miasta Lublin</i></p>	15 października 2013	
<p>Specyfikacje Techniczne Wykonania i Odbioru Robót – znaczenie w procesie inwestycyjnym, powiązanie z dokumentami przetargowymi, najczęściej popełniane błędy.</p> <p><i>Prowadzący – Maciej Sikorski, ORGBUD Poznań</i></p>	24 września 2013	
<p>Wykonanie robót ziemnych na gruntach słabych, wysadzinowych i podmokłych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wymogi stawiane podłożu i konstrukcji nasypów. Warunki ogólne wykonawstwa dla podłoża i jego wzmocnienia. Przemarzanie i mrozoodporność z kryteriami wysadzinowości. Ocena nośności i stateczności podłoża. Metody wzmocniania słabych podłoży. Sprawdzanie na budowie wytrzymałości gruntów w tym organicznych i osiadania. Zasady budowy nasypów ze zbrojeniem w podstawie. Posadowienie rurociągów na znacznych głębokościach przy zaleganiu w podłożu warstw słabych. Wykonawstwo robót fundamentowych związanych z posadowieniem fundamentów i konstrukcji drogowych z głębiej zalegającą w podłożu warstwą słabą z uwzględnieniem procedury EBGE0 i BS 8006. Nośność słabych podłoży z systemami geokomórkowymi. Zasady wbudowywania geosyntetyków w nasypy jako „poduszki”. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót fundamentowych – dla wykonawców i służb inwestycyjnych. <p><i>Prowadzący – Piotr Jermołowicz, Politechnika Szczecińska</i></p>	5 grudnia 2013	

BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Sposoby posadowienia obiektów budowlanych w trudnych warunkach geotechnicznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wyjaśnienie pojęcia „trudne warunki geotechniczne”. Sposoby posadowienia obiektów budowlanych. Posadowienie bezpośrednie. Wybrane metody wzmocnienia fundamentów: <ol style="list-style-type: none"> metody tradycyjne (poszerzanie, podbijanie, wymiana, podtrzymywanie, zastosowanie studni opuszczanych), nowoczesne metody wzmocnienia (iniekcja niskociśnieniowa filtracyjna, mikropale iniekcyjne, wysokociśnieniowa iniekcja strumieniowa JET GROUTING). <p><i>Prowadząca – Dorota Rybaczuk, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie</i></p>	2 października 2013	ZAMOŚĆ LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00
BRANŻA ELEKTRYCZNA		
<p>Energooszczędne oświetlenie drogowe. Technologie oparte o lampy wysokoprężne i półprzewodnikowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> aktualny stan prawny normatywów i unijnej strategii efektywności energetycznej, postęp technologiczny opraw oświetlenia drogowego ze źródłami światła LED, informacja o rozwiązaniach konstrukcyjnych sprzętu oświetleniowego Grupy Schreder CIE Belgia, warunki racjonalnej eksploatacji i konserwacji sprzętu oświetleniowego. <p><i>Prowadzący – Stanisław Pieniążek, firma Schreder</i></p>	9 października 2013	ZAMOŚĆ LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00

Powyżej przedstawiamy harmonogram bezpłatnych szkoleń branżowych dla czynnych członków LOIB w II półroczu 2013 roku. Ze względu na organizacyjne prosimy o wcześniejsze potwierdzenie planowanego uczestnictwa w szkoleniach telefonicznie: 81 534-78-17 lub e-mailem: a.koralewski@lub.piib.org.pl. Możliwe jest uczestnictwo w dowolnej liczbie szkoleń z różnych branż.

ARKADIUSZ KORALEWSKI
Główny Specjalista ds. Szkolenia

Awarie budowlane

W dniach 20–24 maja br. odbyła się w Międzyzdrojach XXVI Konferencja naukowo-techniczna „Awarie budowlane”. Jest ona adresowana do pracowników naukowych, projektantów i ekspertów budowlanych, pracowników firm konsultingowych, osób związanych z wykonawstwem i nadzorem budowlanym oraz do pracowników administracji budowlanej. Jej przedmiotem jest szeroko pojęte bezpieczeństwo konstrukcji budowlanych, a celem – zarówno prezentacja wiedzy, jak i przypadków awarii budowlanych oraz sposobów zapewnienia bezawaryjnej pracy konstrukcji budowlanych, a także wymiana poglądów między uczestnikami.

Organizatorzy konferencji to: Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Komitet Nauki PZITB, Instytut Techniki Budowlanej, PZITB, Zachodniopomorski Uniwersytet Techniczny w Szczecinie, Wydział Budownictwa i Architektury ZUT.

W programie znalazły się następujące sesje: konstrukcje żelbetowe, geotechnika, mosty i drogi, materiałowe aspekty awarii i napraw konstrukcji, budownictwo ogólne, diagnostyka w ocenie bezpieczeństwa konstrukcji, konstrukcje stalowe. Uczestnicy z Lublina przygotowali dwa referaty, a w konferencji uczestniczyło sześć osób z naszego regionu. Referaty zostały opublikowane w księdze konferencyjnej.

Odbyła się też sesja specjalna poświęcona budownictwu morskemu, a uczestnicy konferencji mogli w czasie wycieczki technicznej obejrzeć od strony morza, budujący się właśnie „Gazoport” w Świnoujściu, z imponującymi zbiornikami sprężonymi na skroplony gaz.

ANNA HALICKA

Promocyjny squash dla członków LOIB!

Klub sportowy SPORTSpark w Lublinie zaproponował wszystkim członkom Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa możliwość zapoznania się z zasadami gry w squasha na preferencyjnych zasadach. **Otóż w dniach od 15 września do 15 października br. wszyscy członkowie lubelskiej OIIB, chcący poznać tę dyscyplinę, będą mogli nabyć karnet z 20% rabatem. Organizatorzy akcji chcą pokazać graczom, że squash może być ciekawą formą aktywnego spędzania wolnego czasu.**

Do klubu SPORTSpark należą już niektórzy członkowie lubelskiej izby systematycznie uczęszczający na zajęcia squasha. Oni też mogli sprawdzić swoje umiejętności podczas turnieju zorganizowanego 24 czerwca br. Jego celem było propagowanie squasha oraz pokazanie, że może to być atrakcyjna propozycja na aktywny wypoczynek. Turniej został rozegrany systemem grupowym, metodą „każdy z każdym”. Najlepszy w rozgrywkach okazał się Tomasz Kulnianin.

Członkowie LOIB uczestniczący w turnieju

Uroczystość wręczenia uprawnień budowlanych w LOIIB

Port rzeczny w Puławach

